

വിതാഴിൻ-
കുഴൽപ്പേര്

തൊഴിൽ—

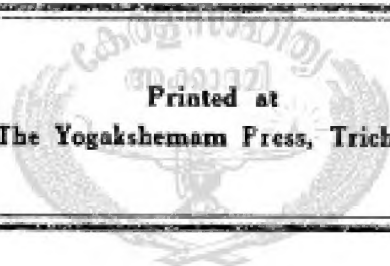
കേന്ദ്രത്തിലേയ്ക്ക്.

കന്നടം ചരിപ്പ്

കോപ്പി 1000

Printed at
The Yogakshemam Press, Trichur.

1128 കക്കിടകം.

[illegible][illegible]

യി കലശലില്ലാത്ത കണ്ണനും ചിന്താഗതികൾ അറപ്പിൽ പ്രദർശിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു തെളിവാണ്. ഈ യുഗകവികൾ സർവ്വോദ്യസങ്കാരവേദത്തിൽ തങ്ങളുടെ രൂപികരൂപം എഴുതാൻ തുടങ്ങിയത് മാത്രമേ മുൻപറഞ്ഞ അപരാധരൂപം കവിതകളിൽ വരാതെക്കഴിയുവാൻ പാറുകയുള്ളൂ.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽനിന്നു കണ്ടുവരണം പ്രകൃതഗുരുമായ 'തൊഴിൽകേന്ദ്രത്തിലേയ്ക്ക്' എന്ന നാടകവും നോക്കിക്കൊണ്ടാൻ.

ഇന്ത്യൻ സ്ത്രീകളിലാകെ കാണുന്ന ഉദ്യോഗവേദനമാണ് അടുത്ത കാലത്തായി നമ്പൂതിരിസ്ത്രീകളിലും പെറുക്കുകയുണ്ടായത്. നമ്പൂതിരിമാരുടെ അവസ്ഥകൾ ഇതാക്കെടുക്കുക നിന്ദിക്കേണ്ടതില്ലെന്നുള്ളതും അത്തരംതരങ്ങളുടെ അടിമത്താവസ്ഥകൾക്കു നെല്ലും നീക്കംനോട്ടംകൊണ്ടുമാണു് കിടന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും വിവാഹത്തിലുള്ള വിഷക്കരകൾ, അറപ്പിൽപെട്ടതായ സ്വതന്ത്രജീവിതത്തിനുള്ള പ്രതിബന്ധകൾ, പുരുഷകുലാധിപിത പുരുഷകുടുംബം എന്നിവകളെല്ലാം അവർ ഇന്നും സന്ദർശിക്കേണ്ടതായവയെ. തന്മൂലമാണാണു് ഭർത്താ ഉണ്ണിനമ്പൂതിരികൾ യോഗക്ഷേമപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പീഠത്തിൽ അണിനിരന്നുവരാതെ ഇന്നു് സമുദായപ്രസ്ഥാനത്തിൽ അണിനിരന്നു. നമ്പൂതിരിയെ് അപമാനിച്ച കൂറൽ ആവശ്യമായതുകൊണ്ടു പ്രവർത്തിച്ചാൽ മുങ്ങിപ്പോകുന്നതു്. അന്നു് വി. പി. യു. ഒ. "ആഴ്ചയിൽനിന്നു് അങ്ങനെയല്ല" എന്ന പ്രമേയം ജനവികാശികാരുടെയിടത്തു് ആദ്യമായിത്തന്നെ തിരികെത്തരുമതിൽ, ഇന്നു് "തൊഴിൽകേന്ദ്രത്തിലേയ്ക്ക്" എന്ന ഈ നാടകം പുരുഷമേധാവിത്വത്തിന്റെ നേക്കാണ് കൈയോർത്തതായതു്.

സ്ത്രീസ്വതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി സംസാരിക്കുകയും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന കവികൾ വിശ്വസ്യരായിത്തീരാതെ എടുത്തുനോക്കിയാൽപ്പോലും ശരിയല്ലതാണ്. 'ഇന്ത്യയിൽക്കി ഉപയോഗിച്ചാൻ അധികാരമില്ലാത്ത ക്രൈസ്തവകുടുംബത്തെ സ്ത്രീകൾ പാടുള്ള' എന്ന വാക്കെ ഇക്കീസൻ മാത്രമാണു തന്റെ നാടകങ്ങളിലൂടെ കോട്യംകൊണ്ടുവാൻ മുതിന്നിട്ടുള്ള. ഇതേ വാക്കെത്തന്നെയാണ് പ്രസ്തുതനാടകവും ആയിക്കുന്നത്. ഇതു നാടകത്തിലെ നായികയായ ദേവകിയിലൂടെ നമുക്കു സ്പഷ്ടമായിക്കാണാം.

പട്ടുസാരിയിലും പകിട്ടുള്ള ആഭരണത്തിലും മുക്കിക്കളിച്ചുനില്പാൻ മാത്രമേ ദേവകിയുനുവാങ്ങുള്ള. സ്വന്തം ബുദ്ധിമുട്ടേയും ഹൃദയത്തിന്റെ

കഥാപാത്രങ്ങൾ

ദേവകി—ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ളിലും പരിഷ്കാരത്തിലും സുഖജീവിതത്തിലും മതിമറന്നു ജീവിക്കുന്ന ഒരു ഹൈന്ദവ വിദ്യാർത്ഥിനി; പക്ഷേ അവൾ ആത്മാർത്ഥതയും ആദർശശൂന്യമുള്ളവളാണ്.

പാർവ്വതി—സ്വന്തമായി പണിയെടുത്തു സ്വതന്ത്രയായി ജീവിക്കാനും, സമുദായസേവനമനുഷ്ഠിക്കാനും വെമ്പുന്ന മറ്റൊരു ഹൈന്ദവ വിദ്യാർത്ഥിനി.

സാവിത്രി—ശുദ്ധാചാര്യം പഠിക്കുന്ന ഒരു മിടുക്കുക്കുട്ടി.

ദേവസേന—അർദ്ധമരണം മുതൽക്കുമുള്ള കടുപ്പത്തിൽ അനാഥയായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന, പക്ഷേ അനർഘവും ധീരതയുമുള്ള ഒരു സാധാരണ നമ്പൂതിരി കുന്യാക.

അമരത്താളം—ദേവസേനയുടെ മുത്തശ്ശി; പഴമയും വാത്സല്യവും വഴിയുന്ന ഒരു സ്നേഹമുത്ത്.

ശ്രീദേവി—അമ്പലത്തെങ്ങിയായ ഒരു ഭക്തയും, നിസ്സങ്കുലയായ ഒരു നാമജപകമ്പക്കാരിയും.

വക്കീൽ—പരിഷ്കാരത്തിന്റെ സൂട്ടിലുള്ള ഒരു തന്ത്രശാലിയായ പിന്തിരിപ്പൻ.

അപ്പൻ—യോഗക്ഷേമപ്രസ്ഥാനത്തെ തുരങ്കവെണ്ണാൻനോക്കുന്ന, വൃത്തികെട്ട ഒരു 'പതാക്'ക്കാരൻ; പരിഷ്കാരത്തിന്റെപേരിൽ കന്യാകമാരെ വിവാഹ കാശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സമുദായദ്രോഹി.

ഇതിൽ പാട്ടെടുത്ത അന്നുള്ളവർ

ദേവകി --- തളിയിൽ ഉമാദേവി.

പാപ്പുതി --- ഇ. എസ്സ്. സരസ്വതി.

സാവിത്രി --- ആലമ്പിള്ളി ഉമ.

അമ്മത്താട്ട് അമ്മ --- പി. എം. ശ്രീദേവി.

അപ്പൻ --- എം. സർവ്വീട്ടി.

വശീൽ --- പി. പ്രിയദത്ത.

ശ്രീദേവി --- പി. എൻ. ദേവസേന.

ദേവസേന --- കാവുങ്കര ഭാഗ്യവി.

വാസ്തവികം:—“എങ്കിലും, ദേവകീ, നിങ്ങൾ കാണും
സമപ്തലോക്യലീലകം.” (പാഠനം)

ദേവകീ:— ഓ. മതി മതി, കളിയാക്കിയിട്ട്. ഈ
രണ്ടുപരി ഏപ്രിപ്പോ വരിച്ചു ചെയ്തത്. ഞാനെ
നന്തകിലും ചെയ്യാ അല്ലോ അതെന്ന് ചെയ്തും. (കണ്ണു
കിടന്നാക്കി ഒരു ഞെട്ടുവ് തലയിൽ തിടന്നു) ദേവകീ മി
ദേവകീ കാണാത്താണോ ഒരു കണ്ണാടിയോടൊത്ത് എന്റെ
വെണ്മയോ? സൊന്തായിട്ടൊന്നു വാങ്ങാൻ പൊ
വെട്ടുപ്പോ പാർവ്വൻ സമ്മതിച്ചു.

വാസ്തവികം:— കണ്ണാടിയോടൊത്ത് പെണ്ണാടി പെണ്ണാ
ന്ന് കോരപ്പോയ്ക്കേന്തത് മറന്നോ? വെട്ട് പെണ്ണാ
മാരല്ല? പെണ്ണാ പാർവ്വ. (എഴുന്നേൽ) പാർവ്വാടി
മേണ്ണൻ പ്രത്യക്ഷമാക്കിയെന്നു കട്ടു പരിഭവിക്കാൻ പറ്റു.

ദേവകീ:— മതി മതി, പരിഹാസം. നല്ല സാതി
യുടേ, തലചീകിയെക്കൂട, അതേങ്ങാത്തുളന്നിട, ഇ
തൊക്കെപ്പൊക്കെനിക്ക് വെട്ട്. കിടന്നു, കണ്ണാൻ വാ
തിക്കുന്നു. ഒരു സോപ്പാത്ത പ്ലാസ്റ്റിക്സും പ്ലാ
സ്റ്റേപ്പോസ്സും മോത്ര വായിക്കാവുന്ന സിസ്റ്റം മേട്രം,
നിഷം.

(കണ്ണിൽ നോട്ടുചുസ്സുകളും പെൻസിലുമായി സാഹി
ത്രി പ്രവേശിക്കുന്നു. 11 വയസ്സ് പ്രായം. ചെറുതലോട
ളള തലവനും സപരവനും. വേണം പാവയോ
ബ്ലൈറ്റ്സും)

സംവിധി:— വാസ്തവികമല്ല, ഈ കണ്ടെക്കുന്ന
ശ്ലോകോന്ന് നോക്കൂ. വഴി നോക്കുന്നു, ഉത്തരം

നോക്കണം—മണ്ടൂ നോക്കണം. ഈ തരം കണക്ക് വ
രീക്കുക്ക് വരുന്ന് കീഴ്വർ വാങ്ങൂ. (ദേവകിയോട്)
ഉപ്പോ, മൂലം ദേവകിയെക്കുറിച്ച്?

ദേവകി:— ഉപ്പ്, വ്വ്, വരീക്കേ പാസ്സാവേവാനു
മല്ല? കൊറെ എന്തെങ്ങ പരീക്കോയ്ക്കാ അട്ടെ വാട്ടെക്ക തെ
പരിഭൂമം.

സാവിത്രി:— (ദേവകിയുടെ സാരിയിൽ തിരപ്പട്ടി
മുക്കുകൊണ്ട്) എന്തെങ്കിൽ പരിഭൂമല്ലാത്തത് വ്വാ കഴിഞ്ഞ
കൊല്ലം തോറാത്. താ ചിലെ മന്നം വടിക്കാങ്ങ ക
ല്ലാകിം നോക്കിറന്നു ഇക്കൊല്ലാം പാസ്സാവ്ത്തോട് വ്വ.
മോക്ക, ദേവകീടത്തി, ഇത്തൊന്നൊക്കൊല്ലാം ഇക്കി ഞാൻ
തോല്ലാങ്ങും എന്തെങ്കിൽ പാസ്സാവാനും ഇവന്നു നമ്മ
പ് ഒറ്റാപ്പ് മോടിസാധൂ. എന്നോ എന്തൊരു തസാരോ!

ദേവകി:— (സാരി നേക്കതൊക്കുന്നതിനിടയിൽ) അ
തേ, തെ, ഞാൻ മൂന്നുകൊല്ലം തോറാത് ചീത്തം നാ
ണല്ലാങ്ങ പടിക്കുന്നാരികൊണ്ട്? എന്തിന് ല്ലത്ത്
ചോക്ക സുധായിട്ടിടൊട്ടേ. എന്നാലും ഞാൻ തോക്ക
നട്ടുണ്ടാവില്ല. ഉരം (സാവിത്രി സാരിയിടാൻ കൈ
ചെക്കുന്നതിനത്ത്) ഹയ്. അതത് സാവിത്രി. എന്തിനാ,
എന്തൊ സാരികൊണ്ടോ ചീത്താക്കുണ്ട്? (കൈതട്ടി സാ
രിനേക്കയാക്കുന്നു.)

സാവിത്രി:— ഇല്ലാ ചീത്തയിട്ടൊന്നല്ല. ഞാൻ
സാരിമുട്ടക്കാരില്ലാമ്താലും നന്നാക്കാതൊക്കുന്നിക്കിതാം.
(നോക്കയാക്കാൻ ചൊല്ലുന്നു. ദേവകി ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നു)

ദേവസേനാദത്തേതി ഞാതി വർദ്ധ്യാമത്രേ. കീച്ഛാദാ പരദത്തേ, ജിഹ്വ ഹിദിയാൽ പിന്നേം പഠിപ്പിക്കണമു് അർദ്ധം സമുപാദാമത്രേ. ഇങ്ങനെയുള്ള അർദ്ധംമാരെ എന്ത് ചെയ്യണം എന്നു എകത്തമ്പിടെ അഭിപ്രായം?

ദേവകി:— ചെയ്യാൻ പദ്ധതിയൊന്നും. പക്ഷെ, ആരോ ചെയ്യാൻ വർണ്ണനാ പ്രശ്നം. (കണ്ണാടിയിൽ ശ്രംശാനമഭിനയിക്കുന്നു.)

സാവിത്രി:— ദേവസേനാദത്തേ സമാധിയാൻ നാലുകൊക്കെ പൊറുപ്പടണം. എകത്തമ്പിനൊക്കുമാദ്യ?

ദേവകി:— അങ്ങനെയൊ കഷ്ടമാണു്? (ശ്രംശാനമഭിനയിക്കുന്നു.)

പാർവ്വതി:— ഓ, സാവിത്രി, കണക്ക് ശത്രുവു്. (പ്രശ്നകരം ചെയർസീലും കൊടുക്കുന്നു. സാവിത്രി ചോദിക്കുന്നു) ദേവസേനാദതെ അർദ്ധംമാരെ എന്ത് ചെയ്യണം എന്നു തീർപ്പാക്കൂ?

സാവിത്രി:— (പക്ഷതികിടത്തു്) ആ കൃഷ്ണൻ്റെ മേൽക്കൂര ദേവസേനാദത്തേ ഇങ്ങു് കൊണ്ടുപോയോ, മഞ്ഞം വേണം എന്നു ഏതൊ പണം. (സാവിത്രി കാടിപ്പോകുന്നു. പാർവ്വതി ആലോചനയിലാണിരിക്കുന്നു. ദേവകി ശ്രംശാനമഭിനയിക്കുന്നു.)

പാർവ്വതി:— (ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു്) ദേവസേനാദതെ പടിപ്പു് കൊടുത്താക്കുന്നു കഴിക്കാൻ ഒരു വഴിണ്ടു്. അതിനു് ദേവകീന്ത്യാ ശ്രമിക്കേണ്ടതു്.

ദേവകി:— അങ്ങനെയൊ ചെയ്യണ്ടതു്?

പാപ്പതി:— അത് പറയാം: ദേവകീടെ ഇല്ലത്തെ ആളുകളിച്ച് കല്പേണനാ ദമരത്താട്ടപ്ഫൻ നല്ലൂരി, ദേവസേന പടിച്ചോട്ടെന്ന് ദേവകീടെ അച്ഛൻ രേഖാക്ക് പറഞ്ഞാമതി. അപ്പ്ഫൻ റാസ്മി അത് കൊണ്ടിനടക്കേണ്ടാപിള്ള.

ദേവകി:— അത് എത്ര, പക്ഷെ, അച്ഛനായതൊന്നും പറയാനില്ലെന്നാ? അതെങ്കിലിയൊ പെട്കാത്തത് സ്തുതിപ്പടിക്കുന്നത് അച്ഛന് സമതാണ് തിട്ടം, അതെ അതെങ്ങൊ പെ സമതാം അതിട്ടില്ല.

പാപ്പതി:— അതൊങ്ങാതിട്ട, പരിപൂരമേറ്റതിത്തന്നെ പല കാരണങ്ങൾ. ചെലവ്, അതായം കോം പെടകാരാണ്; അതായത്താട്ടെട്ടെ എന്ന് പരിപൂരാം സപീകരിക്കും. പെടകാരെക്കൊ അപരനെ നോക്ക കണ്ണീമ്പേഴ്ത്തേണ്ടി.

ദേവകി:— അത് പറയൂവാ, പരിപേദനം കഴിച്ചെന്ന് ഇത്രമേൽ പ്രാശ്നിക്കാതെക്കിട്ട് കല്ലിടേണ്ടതല്ലേ ദേവതാമയത്ത് പരിപേദനം കഴിപ്പിച്ചത്?

പാപ്പതി:— എന്നാ അതെ പരിപൂരമേറ്റ് സാധാരണക്കാർ ചെല്ലാ പെടകാരെക്കൊ കിടക്കാനും കാഴ്ചപ്പട് അതെ നോക്കും. അപ്പൊ പെടകാരെക്കൊതിമായി പെടകാരെക്കൊ സഹായിക്കാൻ ആ പ്രമാണികളെക്കൊക്കെയൊ, എന്നല്ല, പ്രിയകിടക്കാരെക്കൊ ആ പെടകാരെക്കൊക്കൊന്നിച്ച് സന്തോഷം ചെല്ലും.

ചോദ്യം:— ചെങ്ങമ നന്നായി.

(ഭരണിയായിൽ മണിയടിക്കുന്ന ശബ്ദം)

മേലുകി:— ഇതാശ്ച ഇതാശ്ച. മീനസിന്റെ ബുദ്ധി
ശ്ലേഷ്ഠ പൂർണ്ണ പാതയിൽ. എന്തെങ്കിലും തോരോട് കൂടി ക
ഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ചോദ്യം:— എന്തെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടുകളോടുകൂടി ക
ഴിഞ്ഞു.

മേലുകി:— ചോദ്യം മിടുക്കായിരുന്നു?

(മണ്ഡലം മറയ്ക്കുന്നു.)

കുട്ടൻ.

மெய்யை மீட்டித் தருக.

மூலக் : அமைச்சரவைத் துறைகள் கூட்டங்கள், 1964-65-ம் ஆண்டு ஆரம்பித்தன.

[illegible]

நாபகத்திலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இப்பொழுது
புதியதாக வந்திருக்கிறார்கள். உபகரணங்களில் இப்பொழுது

2000 年 10 月 1 日

[illegible]

ചെങ്കോലുകൾ ഉപയോഗിച്ച് തിരിച്ചറിയുന്നതിനായി പരീക്ഷണം നടത്തേണ്ടതുണ്ട്.

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

[“നവരസം നമോധേ! നമ്മുടെ ആ കഷ്ടതകളെല്ലാം ഇതാണ്” എഴുത്തുകാരന്റെ “എന്ന പന്തളം” ഒരു കളിയിൽ പരമയും ഭക്തകളിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത അത്ഭുതകരമായ പ്രവർത്തികൾ. 72 വയസ്സു പ്രായം.]

ഭേദം:— കുടുംബവും സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവും എന്നിവയെക്കുറിച്ചും.

സംവത്സരി:—ആലപ്പുഴയിലെ കോളിൽ ജീവിത മടിയറക്കുമ്പോൾ അവില്ലിനിയും വനിതകളോടൊത്ത് ജീവിക്കേണ്ടതാണ്?

பெரும்பாலும் தனியார் அமைதி கிளப்புகள்

ദേവസേന:— ഇപ്പോ വാങ്ങിച്ചത് മതി, സാവിത്രി. ഏനിക്ക് നിങ്ങളോട് ഇല്ലി വത്താനം ചോദിക്കുവാൻ പറ്റാത്തതാണ്.

പാപ്പുതി:— ദേവസേനയോട് വത്താനം പാക്കാനം അത് വന്നിട്ടുള്ളത്. പിന്നെ വാങ്ങിക്കാലോ സാവിത്രി.

(സാവിത്രി വായന നിർത്തുന്നു. അമ്മ തിരികെ വരുന്നു.)

ദേവസേന:— ദേവകി ക്രിയയുടെ സമേത്ത് മൂടിട്ടാവും വരുന്നത് ഞാൻ നിശ്ചയിക്കുകയായില്ല.

പാപ്പുതി:— ദേവകിക്ക് നന്നു മടിക്കാനും പാലുപ്രത്താക്കുമ്പോൾക്കും കാലിക്കന്റേ നിശ്ചയമായും വരുന്നതിന്റെ ഭീതിയോടും കൈക്കൂടിയാ ഇങ്ങനെ വേണ്ടിവരുന്നത്.

അമ്മ:— ഏനിക്ക് മനസ്സിലാവുന്നില്ല. എന്തിനാണ് മൂടിക്കണ്ട പെട്ടെന്ന്? തിന്മിന്റെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന ഒരു നോക്കി. ഉപ്പൊളിപ്പണക്കൂട്ടം കണ്ണ് പൊങ്ങിക്കൊണ്ട് കാഴ്ച, കുടിയെ പിടിക്കും—ഇങ്ങനെ മൂടാത്തതായ നേത്രാധിപി?

സാവിത്രി:— മൂടിക്കൊട്ടി കണ്ണ് കാണാതെ തട്ടിയെടുത്തത് വീണേക്കിലോ മൂടില്ലേ കുടിയെ പിടിക്കുന്നു? മൂടാത്തതായ പിന്നെന്തിനാ പിടിക്കുന്നു?

അമ്മ:— അമ്മാൾ കുടിയെ പിടിക്കും ക്രിയയുടെ കൈക്കൂടിയാ പറ്റാത്തത്.

പാപ്പുതി:— അറുചോദനയോഗത്തിൽ വരാൻ തന്നെ മേവകി ഇല്ലി മടിച്ചു.

മേവസേന:— ഇല്ലാണിരിയ്ക്കോ? മേവകിക്ക് മുമ്പാകെപ്പം ഇവക പഴമരങ്ങളെപ്പോലും കാട്ടേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. ഇനി പാലപ്പുറത്തുനിന്നു പേങ്ങയ്ക്കുവോ? മേവകിയെക്കൊണ്ടു തന്റെ ഇഷ്ടപോലെ വെക്കട്ടെ; ഇതുവരെ അങ്ങനെയായിട്ടില്ല.

അമ: അമ്മ:— ആഞ്ഞമരമാകാതെയാ പാമ്പാരുടെ ഇഷ്ടംതന്നെയാണു പോകുന്നത്. അല്ലാത്താ മേവന്റെ പക്ഷാഭാവം. കേട്ടില്ലേ, ആകോതർല്ലി പട്ടേരിടെ ആത്തമമാൾ ഹൃദയം തെത്തന്റെ ഒന്നിച്ച് മധുരശിക്കാരൊരു കടന്നുപോയില്ലേ; ആതു വട്ടേ തോന്നുവാം.

പാപ്പുതി:— ആ പട്ടേരിക്ക് ചെണ്ണിനെ കൊടുത്തല്ലോ, മരുമരക്കാട്ടമ്മേ, തോന്നുവാം? വയസ്സ് കാലത്ത് വയ്ക്കത്തക്കത് അടക്കുപ്പണിക്കായിട്ട് വേക്കുണ്. ഇത്രയല്ല, ഇതിലധികം പറ്റാണം, ഈ പാലക്കാക്ക്, ഇപ്പട്ടത്തെ കാലത്ത് ചെന്തിടാങ്ങളെ അപരടെ സ്വരതം തറക്കാണെ ഉയറന്നും കൊടുക്കായ്ക്ക. അങ്ങനെ കൊടുത്താ ഇങ്ങനെ മക്കെ പരേരി ചെന്തും, ചെന്തുകളെപ്പോലും പാറ്റങ്ങളെപ്പോലും ചെന്തിടാങ്ങളെ കരുതിയാരോ?

മേവസേന:— അതൻ പോയി കാപ്പിണ്ടക്കളെ, മണി കൂന്നായിട്ട്ണ്ടാവൂ.

പാപ്പുതി:— അതൻ വരാം, സന്തോഷത്തിന്.
(രണ്ടുപേരും പോകുന്നു. സാവിത്രി വീണ്ടും വായിക്കുന്നു.)

"നടക്കുകിട്ടിനി ഞങ്ങളുടെയും ചെങ്കുത്തായവും
വിടിച്ചുകൊണ്ടുവരട്ടെ വിപ്രന്റെയെങ്കിലും പേര്"
വിപ്രന്റെ നേതൃത്വം കൈമാറി,
മുക്കു തടയുടെ തീവിടവേളി ചെങ്കുത്തായമാക്കിയത്"

അമ്മ: അമ്മ:— ഇതൊക്കെയാണോ പ്ലോട്ടിപ്പിക്കുന്നത്?
സാവിത്രി:— ഇത് പഠിക്കണമെന്നുപറ്റ. കേൾ
സെത്തിന് വാൽക്കൂറ.

അമ്മ: അമ്മ:— ഏകദിനത്തിൽ രണ്ടാം തോന്ന്ണിച്ചു.
(ഇന്നുക്കുമിടെ മുറുത്തു നിറുത്തി ചേലപ്പുത്തും കടക്കു
തുമായി ത്രീദേവി തന്നെത്തന്നെ പ്രദേശിക്കുന്നു. 45-ാം
തസ്തി പ്രായം.)

അമ്മ: അമ്മ:— (സൂക്ഷിച്ച് വോക്കി) ആകാത്? ഇട്ടി
ച്ചില്ലല്ല? ഇങ്ങൻ കേൾക്കുക. ഇപ്പോഴീട്നാ?

ത്രിദേവി:— ഇപ്പോൾ വാലപ്പുത്താണ്. നോക്കൂ ഈ
ണ് കഴിച്ച് പോന്നു. തൃക്കുമാർപ്പ് തിരുത്തുത്തോട്
കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സന്ധ്യയുടെ മുമ്പെ തിരുത്തുത്തോട്. സ
ന്ധ്യയെത്തിന് മുമ്പ് വേണമോ തൊട്. പകൽ ഇട്ടി
പോന്നു ഇവടെ കൊണ്ടു വന്നുപിച്ച് കേൾ. ഇട്ടി
രിട്ടുതന്നെത്തോട്. (പകൽ തിരുത്തുത്തോട്) ആർ,
താൻ ഇട്ടുപോന്നു?

സാവിത്രി:— ഞാൻ വന്നിട്ട് ഒന്നു തന്നെ മണിക്കൂർ
താൻ.

ത്രിദേവി:— ഇന്ന് പ്ലോട്ടിക്കുന്നല്ലേ?

സാവിത്രി:— ഇല്ല. ഇന്നു നാളെ കറുത്താളും
ഇല്ല. കേൾക്കുകയാണി മരിക്കുന്നതെന്തൊക്കെ.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்: கனம் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது குறித்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

സാധിത്രി:- ഐ, ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റിയാ
നോക്കുകയ്ക്കിനാ അത്യാവശ്യം? നമ്മള് ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അ
തിനെപ്പറ്റി

അതഃ അതഃ :— ഇക്കണ്ണൂർ ക്ഷേത്ര ചോദ്യം ചെയ്താൽ
 പഴി? ചെയ്തതായാ? സംശയം ക്ഷിപ്രമെന്നു ചിലർ
 കവിത, ചന്ദ്രൻ എന്നെക്കൊണ്ട് എന്തിന് വെളി വന്നു.

[illegible][illegible]

(பிரேமம்):— உவ், ரீ. நான் கான் திரைத்
 திரை. இதைக் கட்டாயமாக, காவல் கட்டுக
 கான் காவல் கட்டுக, காவல் கட்டுக, காவல் கட்டுக
 காவல் கட்டுக, காவல் கட்டுக, காவல் கட்டுக

അമ്മ: അമ്മ:—അങ്ങനെയൊക്കെ ഇല്ല! കേൾക്കൂ! ഇപ്പോൾ
കിരണ നാലുവർഷം എത്ര വാങ്ങുന്നുവോ അതിൽ, നാലുവർഷം
കിരണ അപ്പൻ ചെല്ലുമ്പോ കൂടുതൽ കിരണ! ഒരു കുട്ടി
വേണ്ടേ?

ശ്രീദേവി:— നോക്കൂ ഇങ്ങനെ വാർഷികം. ഏതാ
ഞാൻ ഇല്ലെന്നും വരെയല്ല.

അമ: അമ്മ:— വാക്കളു മാവില്ലെ നെടുമുൾ ഇരടി
ന്നെ വരും. ഒരേ സംഖ്യാപത്രം പോലും.

ശ്രീദേവി:— കടക്കം ബസ്സിനാക്കുന്നതാ കോലം.
മറന്നൊ കൂടാൻ നാമംപ്രകടനത്തെത്തന്നെ.

അമ: അമ്മ:— ഇട്ടിട്ടിരിക്ക് ഇതിനൊക്കെ സാ
ധിക്കുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ ഞാൻ ഇട്ടിട്ടോടിക്കു
ണ്ടായി, കരു നാമംപ്രകടനം പോലും. അപ്പോൾ
ണ്ടായില്ല. ഇങ്ങനെ എങ്ങനെയെങ്കിലും വരുത്തണം.

ശ്രീദേവി:— ഇവർക്കെങ്ങനെ നകത്താലോ! ഒരു ചെ
ങ്ങനത്തിനെക്കൊണ്ട് കഴിപ്പിക്കാം; മേക്കേടിക്കൊണ്ടി
പ്പുറമാണല്ലോ.

അമ: അമ്മ:— കട്ടനോടൊന്ന് ചേരണം എന്ന് ഡിപ്പി
കുണ്ട്.

(അമ്മയ്ക്കൊപ്പം: 'സാവിത്രി കാപ്പിക്കുടിക്കാൻ വ
വ' എന്നു കേൾക്കുന്നു. സാവിത്രി പോകുന്നു)

ശ്രീദേവി:— കൊടുക്കേണ്ട ഒന്നാണല്ലോ, മൂലം?

അമ: അമ്മ:— ഇന്നാളി വടക്കോട്ടോ വരുന്നു.
നീച്ചാക്കുണ്ടായില്ല. ഇങ്ങനെ ചേരുത്തിൽ വരും മേ.

ശ്രീദേവി:— വടക്കോട്ടാച്ചോ വന്നതറിന്ന് ലാഭമോ
വരും. ഒരു കൂടാൻ കഴിഞ്ഞാ മേനി: നമ്പൂതൂപ്പ് കൊ
ടക്കും; കടക്കം വല്ല എല്ലാമോ നമ്പൂതൂപ്പോടൊന്ന്
വരും. എന്നാ കഷ്ടമേ!

അമലമ്മ: — ഇവടെ പരസ്പരം നല്ല ബന്ധമുണ്ടാകണമെന്നു വേണ്ടുന്നതു. അങ്ങനെയായി നല്ല ബന്ധമുണ്ടാകട്ടെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ?

ശ്രീമതി: — പാഞ്ഞു പോയവർക്കു നല്ല ബന്ധമുണ്ടായിത്തീരണം വേണ്ടതു.

അമലമ്മ: — എന്നാൽ അങ്ങനെയൊന്നും.

(കുറ്റൻ)

തമഗര: മൂന്ന്.

അമ്പലം:— വക്കീലിന്റെ ഇരിപ്പുമുറി. തമഗര:— അവിടെ എഴുതണം.

[പ്രവേശനം]— തമഗര: വക്കീൽ കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊടുത്തു. 30 വയസ്സ് പ്രായം. കയ്യിൽ വെള്ളം പഴിക്കുകയും ചെയ്തു. പലരും പഠിക്കുന്നു. നവോദയയെ പഠിക്കിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പ്രവേശനം പാടില്ല. വക്കീൽ കേൾക്കുന്നു. പാവപ്പെട്ടവെഴുത്താണ്]

വക്കീൽ:— ഏതുപേര് ഉണ്ടെന്നു ചോദിച്ചാൽ അത്? കാലത്ത് കാപ്പി കുടിക്കുന്നവല്ല ചന്ദ്രോ മാസികയെ വായിക്കുന്നതേ?

മേവകി:— മേട്രീ, ഇക്കിറത്താ? ഈ വെള്ളം പകർത്തുകയായിട്ടു?

വക്കീൽ:— ഇതാണ് ആർ. എസ്. എസ്! അതിന്റെ വെള്ളം പകർത്തിയിട്ടുണ്ട്. കേട്ടിട്ടില്ലല്ലോ, അപ്പി കസേബയെ പഠിക്കുകയുണ്ടോ?

മേവകി:— കേട്ട്ത്ത്, കേട്ട്ത്ത്. എ: എൻ. അതിനുപുറം? അനവേഷണമായിട്ടു. ആദ്യം, അതൊന്നു ചന്ദ്രോ: അത് കേൾക്കുക?

വക്കീൽ:— എന്തൊരു സംഭവം, കേൾക്കുകയുണ്ടോ? (വെള്ളം പകർത്തുകയും ചെയ്തു, 30 കാൽ മേപ്പോത്തായി

ദേവകി:—കലശൽ കൂട്ടലാണുണ്ടായില്ല. നമ്മളെപ്പോലെക്കൂട്ടിക്കളന്നല്ലേ അവയെ? എന്നതത്ര കലശൽ കൂട്ടാൻഇത്?

വഷീൽ:—അല്ലലോ, നമ്മളെപ്പോലെ ഒന്നല്ലമോ. അതല്ല തെക്കും. (അഭയാചിച്ച്) ഓ-എന്തൊരു നല്ലതാ (വെളുർന്നാക്കി) താണ്ടാതി പോവാൻ പറ്റി വല്ലാ—എന്നാ ആ ഏകഗ്രന്ഥകെ കേന്ദ്രം വിചാരണയ്ക്ക് ചെയ്യട്ടെ ദേവസം. എന്നിങ് വന്നെ നോക്കുക കോടതിക്ക് പോണം.

ദേവകി:— എന്തായാ. തോന്നാത്തോ പോന്നോ കോടതിക്ക്? ഞായറാഴ്ചവകീല്ണ് കേട്ടിട്ടുള്ളൂ.

വഷീൽ:— എന്തും—അന്നാ ഞായറാഴ്ച. ഡെന്റി കൈയെ ചെലവാക്കുന്നുണ്ടോ? (അഭയാചിച്ച്) ഓ, ശരി, മണ്ടാതി കൊഴിപ്പിച്ചുവെക്കിട്ടില്ലെന്ന് വെച്ച് ഒരു മോശം. അത്ത് ചെയ്യണംന്ന് അടുത്തും പ്രത്യേകം പഠനയെടുത്തുണ്ട്. ഫണ്ടിനെപ്പറ്റിയതാവാമെന്ന് എങ്ങനെയായാലും പോവാതെ വയ്യ എന്നിങ്.

ദേവകി:— എന്നാ പോരുന്നില്ല; അതെ പാപ്പ തിടയ്ക്കെ ചൊക്കോളാം.

വഷീൽ:— എന്ത്, മനസ്സിലാ. ചോദ്യം, ചോദ്യം. അവയുടെ കൂടെ ഒന്നും പോണം. (അഭയാ ചിട്ടകത്ത് വരണിങ് കണ്ണ്) അതോ വർണ്ണമോ. ഇപ്പോ അ കേന്ദ്രം ചൊക്കേട്ടു.

മേലുകി:— ആരെങ്കിലും വരാട്ടെ. ഇത് പാരയ്യം. ഞാൻ വെള്ളിനേഴിക്ക് പോട്ടെ?

വക്കീൽ:— അതൊക്കെ പിന്നെ പ്ലേസ്താം. പേഗാട്ടെ, അകത്തേക്കു പോക്കോളൂ.

മേലുകി:— ഇത് പാരയ്യം; ഞാൻ പോട്ടെ?

വക്കീൽ:— ഓയ്, പാരയ്യം! പാരയ്യം! (എഴുന്നേൽ വരുത്തെ മേലുകിയുടെ ചുമലിൽ പിടിച്ച് ഒഴിക്കുകയാണ്) ഇപ്പോ അകത്തേക്ക് പോക്കോളൂ, മും. പോവുന്നു. മും. മും. പൊന്നെ ആളി വരണം! അങ്ങിനെ!

മേലുകി:— ആയ്ക്കൊട്ടെ. എന്താണോ. ഞാൻ ഇവടെ നിന്നാ അതാലൊക്കെയാ?

വക്കീൽ:— എന്താണ് ചോദിച്ചതായോ? ഇപ്പോ അകത്തേക്ക് പോവൂ.

മേലുകി:— ഞാൻ വെള്ളിനേഴിക്ക് പോട്ടെ? ഇത് പാരയ്യം! ഞാൻ പോവാം.

വക്കീൽ:— എന്തെങ്കിലും ചെയ്യൂ. ഇപ്പോ അകത്തേക്കു പോവൂ. അതാകട്ടേട്ടെ. മൊന്നൊക്കെ പിന്നെ ആവാം.

മേലുകി:— ഞാൻ പോവും, ദേവ. (പോകുന്നു)
(അവതാരോഹിപ്പൻ നമ്പൂതിരി പ്രവേശിക്കുന്നു. മിടവരുണ്ണ പ്രായം. കള്ളത്തം തിരുത്തു പരിസ്ഥിതി)

വക്കീൽ:— ഇരിക്കാം. ഇരിക്കാം. കാപ്പിത്തുടി മേഗത്തുട് അതാണോ.

അപ്ഫൻ: കുറുപ്പി സ്റ്റേഷനറിന് കഴിഞ്ഞകഴണം. ഏന്നാലും ഒരു അഡോക്രേറ്റ്സ്, കൊമർഷ്ണൽ.

വക്കീൽ:— ആവാം. മറ്റുവാം. മാണി-മാണി-വേഗം ഇന്ത്യയിൽ കുറുപ്പിങ്ങാക്കിക്കൊണ്ടു.

വേദകി:— (ചർച്ചത്തുനിന്ന്) കുറുപ്പിങ്ങാക്കിയിരിക്കുന്നു. മാണി ഏതെങ്കിലും വേദകി. അതാണിത്. കൊണ്ടു.

വക്കീൽ:— വേണ്ട വേണ്ട, അതാണിത് വരാം. (ഏതെന്നുപോയി കുറുപ്പിക്കൊണ്ടുവരുന്നു. അപ്ഫൻ കുറുപ്പിക്കുകയും)

അപ്ഫൻ:— വെളു വരാം പാർട്ടി. ഫിന്നു കോസ്മോളെ പ്രവർത്തനം വളരെ സുഷിമ് വേണമെന്ന് ഇതു മറ്റും.

വക്കീൽ:— കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കർമ്മിയെ ചില യൂജ് വലി; അത്പോലെ രണ്ടു വേണ്ടവരും. അപ്പോ ഇനി സംഭവമുണ്ടാകുമെന്നുപോ, ഇതു?

അപ്ഫൻ:— സംഭവം, ഇല്ലാത്തപോൾ വലിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്. യോഗമെന്നുപോകാം കൊണ്ടുപിടിക്കുന്നു. വക്കീൽ ഇപ്പോൾ അധികൃതനാകുന്നു. അതാണിത് ഇനി ഏതെങ്കിലും നിശ്ചയ.

വക്കീൽ:— എന്തെങ്കിലും ഇക്കാര്യം യോഗമെന്നുപോകാം കണ്ടില്ലേ?

അപ്ഫൻ:— ഇല്ല. ക്ലിപ്തം. ഏതെങ്കിലും വേണ്ടെന്ന്. പക്ഷേ ഇതു പ്രയോജനപ്പെടുന്നു. ന

മുക്ക് ഉതിവക്കും കിട്ടാനുള്ളത് തിരഞ്ഞെടുത്തു. അതേ വിന്നെ.

വക്കീൽ:— അത് ശബ്ദം. ചർച്ചാർക്കുചിന്തിച്ചു. ഇവരുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്തന്നെ കാര്യം മുതലായതുകൾ വല്ലൊ തോലിയം പറഞ്ഞേൽ.

അപ്ഫൽ:— അതേതരം. ദാതോന്നിയും ഇക്കനെ തോരം വന്നുവന്നെന്ന് കോണാൻ തോന്നോന്ന് നിർദ്ദിഷ്ട. എങ്കൽ അതിപ്രായത്തിന് കർമ്മ മുതലായതോരത്തെ സ്വഭാവത്തിലും പിൽപ്പലിയെ വേണ്ടിനിന്നു.

വക്കീൽ:— ശബ്ദം. എന്നാൽ പെട്ടപൊഴ്ത്തൻ കഴിക്കാൻ.

അപ്ഫൽ:— വിന്നെ, വേണമല്ലോ കർമ്മ നമ്പു വ്യാപക നിർദ്ദിഷ്ടം ഇതിനെതിരായിട്ട് ഒരു സംഭവന തന്നെ തമിഴിത്താക്കാൻ പറിച്ചു?

വക്കീൽ:— ചന്ദ്രക്കലാർവ്വ. വർഷം, ഉത്സാഹി കാൻ രാത്രി വേണ്ട? വിന്നെ, തൊവയ്ക്കും വേണ്ട?

അപ്ഫൽ:— കർമ്മം താമസം കക്ക ഉത്സാഹി പ്പ് പൊറപ്പെടുന്നു. എന്നാ, പ്പെർ, തൊ, നമ്മളെക്കൽ ഉത്സാഹിക്കുകയില്ല? വർഷത്താളമുണ്ടായും പ്പു താമസമുണ്ടായും. എന്നാ, ഇല്ലാന്ന് തോന്നിനിന്നെ?

(അപ്ഫൽ നമ്പൂരി മുദ്രയ്ക്ക)

വക്കീൽ:— വർഷം താമസം, ഇതിനെക്കെ ശ്രമിക്കാൻ?

അപ് വൻ:— സി. കെ. ദാമോ. അതാളെക്കൊണ്ട് ഇതല്ല, ഇതിലാലോ ചെല്ലിക്കാം. ഒരു ചിരികേറ്റി വിടണം അത്രേയ്ക്കു.

വക്കീൽ:— ഓ. അയാളുടേതി, അയാളിതിനൊക്കെ തയ്യാറാണെന്നും. എന്നാ പൊടിശ്ശീമിനുമുമ്പെ ഇല്ല ഇല്ലവെച്ചുനെ അതിന്റെ പ്ലാനിട്ടാകാം? വരില്ല, അന്ന്?

അപ് വൻ:— ഉയ് വ്വ്. വയ്ക്ക, അതൊക്കെയാവാം വയ്ക്ക.

(ദോഷം) “പറഞ്ഞത് എന്റെ പറച്ചൽത്തീർത്ത് എന്തെങ്കിലും ചെയ്തു?” എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് വക്കീൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. വക്കീൽ ചാക്കിന്റെയടുത്തുവെക്കി “അതേവെക്കുന്നതാണ്. അതേവ് അതേവ് ത്വരയിൽ” ഇതേവ് വെക്കും. അതേവ് വെക്കുകയ്ക്കു” എന്നു പറയുന്നു.

വക്കീൽ:— (പരിഭവത്തോടെ) നല്ലതീ, എന്നു പൊതു, വിശേഷിച്ചു?

അപ് വൻ:— എന്തെങ്കിലും വരികയില്ല. ഇരിക്ക.

വക്കീൽ:— എന്ത്. കറുപ്പു, നെല്ലു, ചോറു ത്വരയ്ക്കും. അല്ല, വല്ല കോന്നഗ്രസ്സാവശ്യമായിട്ടാവാണോന്ന്. നല്ലതീക്കിട്ടോ കോന്നഗ്രസ്സിനേക്കും മിനുക്കംസഭയ്ക്കും കൊടുക്കും. അതേവയ്ക്കും?

അപ് വൻ:— ഓ. കൊച്ചു കൊച്ചൊക്കെ വെക്കുന്നതാണ്. അതേവ് പൊതു എന്നത് അതേവയ്ക്കും. ഇല്ലത്തെ പൊതുക്കൊടുപ്പായി വെന്ന് സംസാരിക്കണം ത്വരയ്ക്കും ചോറും.

வினா: நடுவண், வட்ட, வட்டவாரிய?

கேள்வி:— கிருஷ்ணாவை எவ்வளவு வர்த்தை
விசயம் உண்டா. உதாரணமாக (உதாரணமாக) அந்த
வகை வகை உதாரணம் எவ்வளவு உண்டா? உதாரணமாக
உதாரணமாக.

വയസ്സ്: — ചുരുക്കം: — തന്നെ മനസ്സിലാക്കുക.

അപ്രദർശനം:— കോസ്റ്റലിന്റെ ഉത്തരി വെക്കുക, 'ലോളി'ന്റെ ചരഞ്ഞത്ത്, കോളിന്റെ ചരഞ്ഞുകൊടുക്കുകയുടെ പശ്ചാത്താപം തോന്നിപ്പോകുന്നു. അപ്പോഴാണ് ഉറക്കം.

ചടങ്ങ്: 1 നമ്പൂരുണ്ണാണപ്പ.

അപ്രകാരം:— വന്ന ആദ്യ പർവ്വതം നമ്മുമാർക്കുണ്ടെന്നു. പിന്നെ, അഥവാ നമ്മുമാർക്കുണ്ടെന്നു വെട്ടുപുറം. മിത്രവിവാഹംവന്നുണ്ടല്ലോ? മിത്രവിവാഹം പ്രസംഗിക്കാതെ, പ്രകാശം, ലോകം കാട്ടിക്കൊടുക്കാം—അതാണ് സമാധാനം.

ഉപദേശം:— എന്തു സംഭവമുണ്ട്

അപ്ലിഫണ്ട്:— അതല്ല വടക്കൻ: ചെറു പണക്കാരൻ ആയത്. അതല്ല അഞ്ച് ധർമ്മങ്ങളിലെ മതിന്നും അതിന്റെ സ്വഭാവമായിട്ട് ഇത് 3850 ഉറപ്പിന് തുല്യമാണ് പറഞ്ഞത്.

பல்கலை:— சர்க்கரை பால்கள் 3000—கனம் 4000
கனம் கட்டளைகள் 3950—பெரியகனம் கனம்

അവധി കാലം: 4000. അതിനുള്ള പിടിച്ച് 5850.
ഒരു രാജ്യം, അതാ.

വഷീൽ:— നമ്പൂരി, ആസക്തയാക്കൂടി കൈമാറ്റൊരു സിമസിമുതലേവോ? ശിഷ്യശ്യാങ്ങു ചോദിച്ചുവോണം.

അപ്പീറൻ:— എന്ത്. ഭട്ടേപ്പ-നമ്മളെന്താ ചെയ്ത്, അയാൾക്ക് സന്തോഷമായിട്ട് ഇപ്പോൾ തരണോ?

വഷീൽ:— കൈക്കൊടുക്കണം, സിഷ്യൻ. സ്വകാര്യമായിട്ടില്ലെന്നാളെ. അതായത് കേൾ. ഏതൊ സംസാരം അറിയുമ്പോൾ?

അപ്പീറൻ:— വഴിയെല്ലാമിവിടെ പാഞ്ഞത് 350 മറ്റൊരു ഇല്ലാ പാഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതി സമയം കട്ടേപ്പ കൈണ്ട് അവനെ ചെയ്തപ്പോൾ അയാൾ പാഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ചോട്ടൊക്കെ കഴിഞ്ഞിട്ട് സമയം തന്നിട്ടൊന്നു ഇടം കാര്യം എന്താ വഴി? കട്ടേപ്പ മടക്കിക്കൊണ്ടോരുന്നതും കൊണ്ടുവന്നൊല്ല?

വഷീൽ:— ആത് സാധ്യമല്ല. മിശ്രമാക്കിട്ട് തേ വഴിപ്പ-സമയം ഉണ്ടാക്കും ഇല്ലാത്തതൊ ആവാമല്ലോ. ഏതൊ തരക്ക?

അപ്പീറൻ:— തക്കക്കൊല്ലല്ല. ചാക്കു അയാൾ തരണം? ആളെ, പലിക്കിട്ടു നോക്കൂ. പണം മഴപ്പാക്കം തന്ന കട്ടേപ്പ കൈക്കൊണ്ട് പൊരുത്തമല്ല. നാം പാഞ്ഞൊക്കണം. എന്നാ ഇല്ലാ പാഞ്ഞിരിക്കല്ല-പണിക്കിട്ടു സമാധാനം ആയി. ചോട്ടിപ്പിക്കണം. (ചോക്കുന്നു.)

വഷീൽ:— ചോട്ടിപ്പിക്കി പാഞ്ഞ അയാളെക്കൊ തേയ്. എന്താൽ കേൾ നാലാറടി. മാത്രം കരയല്ല?

(അപ്പീറൻ സമ്പൂർണ്ണ കൈകൾ വിട്ട് 'അതെങ്ങനെ' എന്നു പറയുന്നു.) (മുട്ടൻ)

00000: 000000

ஸ்தலம்: வடிகாசித்தரம் தாலுகா, நாமம்: சிவபெருமான்
புத்தூர்

[illegible]

தேயுதிபுரத்திலுள்ள காவலாளிகள்
 காவலாளிகளின் உதவியுடன்
 காவலாளிகளின் உதவியுடன்
 காவலாளிகளின் உதவியுடன்
 காவலாளிகளின் உதவியுடன்
 காவலாளிகளின் உதவியுடன்

(പ്രവേശനം)

உத்யோகம் தோஷகரம்வருணம் நமஸு கமலாயம் ஸாதினா
கதா கிளர்வெய்திவரு ததெய் கருணா.

வினா:—“வந்தியஸ்” சினிமா ஆரம்பமாகவுள்ளதில் பிசு
பிசு காமாட்சியார் உதவி செய்து கொடுக்கிறாரா?”

செவ்வகி புவிசெய்து" என அழைக்கப்பட்டவர்கள் செவ்வகி என்ற
வகையில் காவலர்களாகவும் காவலர்களாகவும் "செவ்வகி"
செவ்வகி: "புவிச" அல்லது "புவிச" என்ற பெயரில்
செவ்வகி: [

വക്കീൽ:— ചോദ്യചെയ്യുമ്പോ ഇങ്ങനെ കസാല ഏകിത്വംകൊണ്ട് ചോദ്യംചെയ്യാമല്ലോ. പത്തുവരെ പടിച്ചിട്ടും ഈ വകതിരിവില്ലാത്തതും. താങ്കൾക്കിങ്ങനെ ചോദിക്കുക?

ദേവകി:— ഇനി ഏകിത്വമില്ല. ഞാൻ ഒരു കണ്ണാടിനോടൊന്ന് ചോദിച്ചതല്ലേ? ഇന്ന് കോടതിയിൽ വന്നപ്പോൾ നല്ല ഒരു കണ്ണാടി കേട്ടിട്ടു കൊണ്ടുണ്ടോ? ഇവകയിൽ ചീറ്റും മറ്റും നന്നല്ല. ഈ കണ്ണാടിക്ക് നോട്ടാ ഏതൊക്കെ? അതിൽ വല്ല കണ്ണാടിയായിട്ട് വാങ്ങണം. (കറച്ചുകഴിഞ്ഞത്) പിന്നെ, അതേ, നിങ്ങളുടെ ലൈബ്രറിയിൽ യുവജനസംഘം പബ്ലിക് ലൈബ്രറിയിൽ ഒരു പുസ്തകംകൂടി കൊണ്ടുപോകണം.

വക്കീൽ:— ബലം ബലം. ബാറസോസ്യത്തിൽ ലൈബ്രറിയിൽ ചോദ്യംചെയ്തതല്ലേ, ഉപ്പോ? നിങ്ങളുടേപ്പാല പബ്ലിക് ലൈബ്രറിയിൽ സഭയ്ക്കു കളിയാക്കിയതോ പലം കവിതകൾ ഒന്നും അവർക്കു. ഇതിനെക്കുറിച്ചു ധർമ്മം അത്.

ദേവകി:— (പുതിയ കോട്ടി) ഓ, പബ്ലിക് ലൈബ്രറിയിൽ പരിമിതിയൊന്നും വേണ്ട. ഇന്നുപോൾ നെൽത്തൊഴിയെക്കുറിച്ചു പഠിക്കണംകൂടില്ലേ 'തൊഴിൽ കേന്ദ്രത്തിൽ'ക്ക് വേണമെന്നു പറഞ്ഞ്! അപ്പോൾ സഭയല്ല.

വക്കീൽ:— തൊഴിൽ കേന്ദ്രത്തിൽ വേണ്ട. താങ്കൾക്കിങ്ങനെ ചോദ്യം ചെയ്തതും കൂടുതൽ ചോദ്യം ചെയ്തതും തന്നെയാണ്. അധികപ്രസംഗത്തിനൊന്നും വേണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുക. ഹിതം നോക്കി നാട്കം സ്ട്രീക്കുടാക്കണം.

ചരിത്രം:— കേരളം, ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ സംസ്ഥാനമാണ് കേരളം. കേരളം, തെക്കുകിഴക്കൻ ഏഷ്യയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. കേരളം, തെക്കുകിഴക്കൻ ഏഷ്യയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. കേരളം, തെക്കുകിഴക്കൻ ഏഷ്യയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.

വാക്കിട്:— ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പായി
 കർഷകർക്കുള്ള മേൽപ്പാലങ്ങളുടെ കെട്ടിടങ്ങൾ
 നോക്കി

[illegible]

വക്കീൽ: പുറത്ത് അതിഥിമാരെ എവിടെ കൊണ്ടു
 വരിക? (അവർക്കിടയിൽ) മോ, വെള്ളം
 വെള്ളം! വെള്ളം! കൊണ്ടു വരിക. കയ്യിൽ
 വെള്ളം കൊണ്ടുവരിക. (അവർക്കിടയിൽ)

ഭരതകി:— ഏ: അതുകൂടി, സ്കൂളിൽ ലോറായിപ്പുള്ള
 ണെ കണ്ടുപ്രാപ്തപ്പെടാമെന്നു കണ്ടുകിട്ടിയെന്നു വരികയാണെന്നു
 കോടതിയിലെ പൊതുജ്ഞൻ പറിയതല്ല?

പങ്കിൽ:— വർദ്ധിച്ചിട്ടും കാരണം വെളുത്താരിൽ നിന്നും. സ്വന്തം കൂട്ടായ്മ പങ്കിൽ ചാനം ഒരുപോലെയാണെന്ന് ഹൈന്ദവ മതത്തിൽ പോയിപ്പെങ്കിൽ അന്നു ജനങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടു.

ഭരതൻ:— ഏതാഴ്ചയിന്നാണിത്, രാജാജി! മുട്ടാ
 ണെടുക്കണം കെട്ടി പന്തിനൊന്നു മണൽ! അതെത്ര ചെ
 ൾ അത്ഭുതം! മണൽ കെട്ടുകൾ കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?

വർഷൻ:— അതൊക്കെ പാത്തൊക്കെ നാലു
 മണൽമാത്രം പോലെ. അതെത്ര, കെട്ടുകൾ! പാത്തും ഉ
 പാത്തും മണൽ! അതെത്ര! അതെത്ര! അതെത്ര!

ഭരതൻ:— അതെത്ര, അതെത്ര! അതെത്ര. ചീറ്റം
 കെട്ടുകൾ കൊണ്ടാണെന്ന് അതെത്ര!

വർഷൻ:— മണൽ, മണൽ. (പോകുന്നു)

(കുട്ടൻ)

—

[illegible][illegible]

[“காங்கிரஸ் 95-ம் ஆண்டு நடைபெறும்” திட்டமிடலாக”
காங்கிரஸ் அறிவிக்கிறது. இக்கூடுதல் உடனடியாக நடைபெறும்”]

၃. စာအုပ်အကြောင်းအရာအကျဉ်းချုပ်

“புரியாமலே, உணர்வாமலே அந்தச் சந்தர்ப்பம், நிகழ்வுகளாகியனவையெல்லாம் அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே, நிகழ்வுகளில் அப்போது உணர்வாமலே, புரியாமலே” (நினைவு, அந். சந்தர்ப்பத்திலேயாவது), “அந்தச் சந்தர்ப்பம் நிகழ்வுகளில் நிகழ்வுகளாகியனவையெல்லாம்” (புரியாமலே), “நிகழ்வுகளில் அப்போது உணர்வாமலே, புரியாமலே”.

“ചിട്ടക്കുറുപ്പ്” എന്ന പദപ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥം “ചിട്ടക്കുറവ്” എന്നാണ്. “ചിട്ടക്കുറവ്” എന്ന പദപ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥം “ചിട്ടക്കുറവ്” എന്നാണ്. “ചിട്ടക്കുറവ്” എന്ന പദപ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥം “ചിട്ടക്കുറവ്” എന്നാണ്.

ஆறு வாய்க்காத கைகளையே கட்டுகக்கூடாது" என்று இதை வரையறுத்து, பின்னர் "சமத்துவத்திற்கு உரிமை" என்ற பொருள்படும் கருத்து, கைகளையே."

மாற்றுக் கண்ணாடி - அம்மைய்யா அவர்கள் வாழ்க்கை சம்பவங்களைப் பற்றி,

അച്ഛൻ: — അമ്മേ, അമ്മേ, ഞാൻ ഇല്ലാത്തതെന്ന് ഏറ്റുവാങ്ങാൻ നിരീക്ഷ്യം, മോശ്ശിപ്പ്. ഏന്താ, അങ്ങനെയൊക്കെയാണോ അമ്മേയ്ക്ക് വെച്ചുള്ളത്?

வினா: வினா:— திரு. கருணா, இலுள்ள பதிலை,
 இலுள்ள அங்கவையிலும், பிறகு கருணா! அங்கிலும் அ
 வேலையிலும் இருக்கிறது.

(ഭരണസംസ്ഥാന പ്രസിഡന്റ്) നടന്ന പരിപാടിയിൽ
 ഏല്പിക്കാൻ സാധിക്കാൻ, മറ്റേ പരിപാടി

ശാപ്ഘനം:— നിന്നെക്കുറിച്ച് എന്തൊരു ചോദ്യം ഉണ്ടെന്നു പറയൂ!

ഭേദം:— ചോരിച്ചാ എത്രാ പേരെങ്കള പറ്റേ; ചോരിയ്ക്കണെ ചെല്ലു പറ്റാൻ ശങ്കാരിയ്ക്കും ചെച്ചും. (ചോകണം.)

അപ് വാൻ:— ചന്ദ്രനെ വളരെ എടുപ്പാ അങ്ങ. ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടെന്താ? 'ഒരൂസം ഇല്ലാത്ത' പൊം പ്പെട്ടം പിറേറേയല്ലേ അമ്മാണത്തുട്ടു. ഇത് ഇന്ന് കാലത്ത് പൊറുപ്പും വൈദികത്ത്' ദൈവം വെ ത്തും, അത്രയും അകലം.

கனம் திரு. க. க. க. : மாண்புமிகு பொதுப் பணியுறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா :

മെമ്പർമാർക്കും ഞാനിപ്പോൾ കൊടുത്തുകൊടുത്തു പോണ
തി. നാളെ കാലത്തേക്ക് മോട്ടോർ പോയിട്ടില്ല. ഇന്ന്
വൈനോരം ചോഴിസ്റ്റീനിയെപ്പ് ഒരു സന്ദേശം. അതി
നോക്കുന്നതും ചെയ്യണമെന്ന് നമ്പൂരി ചാക്കത്തിന്റെ

1982: അമ്മ:— ഏതെങ്കിലും ചെറിയൊരു സമിതി സഭയ്ക്ക് കൈകാര്യം ഏറ്റെടുക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നും, വേട്ടി മൊട്ടകക്കുട്ടനോ പെണ്ണമ്മക്കുട്ടനോ അംഗവൃത്തിക്കുവാനെന്നും, ഏതെങ്കിലും സമിതിയ്ക്കേ.

അപ്ഫർ:— അമ്മ വേകി കിട്ടാനും പോണം, അ
 നിവാനം ഉള്ള, കൈകളാ വണ്ടി നെപ്പറ്റി ആലോ
 ചിക്കാനും.

தமிழகம்:— தமிழகம், கிடைக்கக்கூடிய அனைத்து
தமிழகம் இப்போதுள்ள அனைத்துதமிழகம்

അച്ഛൻ:— വെള്ളം, വെള്ളം. അതും കയ്യി
ണി താങ്ങുകൂടി കയ്യെടുപ്പാൻ എല്ലാ ഇല്ലത്തും കേൾ
പ്പോളി എന്താണ് അച്ഛന്റെ കൈയെടുപ്പ്. ഇ
ല്ലോ, വീട്ടിലും പാത്രങ്ങൾ കൈയെടുപ്പിന് അത് തട്ടിക്കൊ
ണ്ടോവാൻ വന്നുവെക്കും. അത് തടയ്ക്കുവാൻ പറ്റാത്ത
തൊക്കെ പോണം.

അമ്മ: അമ്മ:— ആരാണ്? വീട്ടിലാണ്? മുമ്പാകെ
കുട്ടനൊക്കെയും ഇവടെ വന്നു ആരുമില്ല? ആ കുട്ടന
പട്ടരി? എന്തൊക്കെ അച്ഛന്റെ കൈയെടുപ്പ്. ഒന്നാ
കെ പ്രസംഗിച്ചു ആരും. ആരുമില്ല?

അച്ഛൻ:— മോ, ആരുമില്ല. ആർക്കൊക്കെ
അച്ഛന്റെ വെള്ളം. പണ്ട് കൊണ്ടു കൈയെടുപ്പ്; ഇ
ല്ലോക്കെ തടയ്ക്കിക്കൊണ്ടുണ്ട്. എന്തൊക്കെ അച്ഛൻ
പോയിവെക്കും.

അമ്മ: അമ്മ:— വെള്ളം, വെള്ളം. വെള്ളം
കൈയെടുപ്പിട്ടില്ലേ?

അച്ഛൻ:— ഉവ്വ്. കൈയെടുപ്പിട്ടുണ്ട്. അതി
കൊണ്ട് അതാൻ കൊണ്ടുവെക്കും. വെള്ളം വെള്ളം
കൈയെടുപ്പും മറ്റും വെള്ളം കൈയെടുപ്പും.

അമ്മ: അമ്മ:— എന്താ ഇതിനെക്കുറിച്ചു. പാട്ട്
കൊണ്ടു കൊണ്ടുവെക്കും മുമ്പാകെ വെള്ളം. നല്ലോ
ന്നു നിർത്തി പോണം, കട്ടം. ഇതൊക്കെ നിർത്തി
കൊണ്ടുവെക്കും തൊണ്ടി പോണം. കൈയെടുപ്പും
പോലെ കൈയെടുപ്പും?

അച്ഛൻ:— അതൊന്നായിക്കൊള്ളാം. (പോകുന്നു)

(കുട്ടൻ)

ദേവകി:— (കുസേരയിലിരുന്ന്) ചാട്ടചാട്ടാരം
 പാകിച്ചാമോ വല്ലേ സ്വലിച്ചതാവേയ്. ധ്വനിക്കിങ്ങുളുന്
 ഞാൻ പാട്ടം.

⁶ இராமபுரத்திலிருந்து நான் மதுவிற்கு வந்தேன். அங்கே நான் அரங்கத்தின் மீது புகைப்படம் எடுத்தேன். ⁷

[illegible]

ചോദ്യം:— ഞാനിപ്പോഴും രാധികയുടെ കാര്യം?

പകർപ്പ്: ഏതാനും നിലകളിലുള്ള അലക്കിയ കടലാസ്
അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് അലക്കിയ

[illegible]

വടക്കിൻ:— അറക്കില്ലാത്തതാണെന്നതിന്റെ പരിചയം
 കര തീവൃതം ചെയ്യുന്നതാണെന്നു വെളിച്ചം വെക്കുന്നു.
 എന്തിനാ, വെളിച്ചത്തു പോയി വെളിച്ചം വെക്കുന്നു.
 കരയുടെ നല്ലതാണെന്നു വെക്കുന്നു? വെളിച്ചം വെക്കുന്നു.
 വെളിച്ചം വെക്കുന്നു?

கேள்வி.— கார்த்திகையிலும் இஷ்டனிலும், விஜய நாமாவதிகாரத்துடன் பொதுப்பிரசாரத்தை நடைபிடித்து, நெய்யும், கிரகம் கிரகந்தியாயமும் பொருத்தி,

വർഷം:— അന്തർദ്വാരസമരത്തിന് ഇത്ര അധികം നേരമായിട്ടും അല്ലാതെ വല്ല പരിപാടികൾ നടത്തുകയോ ഈ പ്രവർണം കൊണ്ട് സമാധാനം പൊലെ ഉണ്ടാക്കുവെക്കുവാൻ അല്ലാതെ വല്ല പ്രയത്നങ്ങളുണ്ടോ? നല്ല നല്ല പ്രോഗ്രാം എത്രയെന്ന് ചെറുതായി? അത് വെച്ചുവെച്ചു, അത് ഇല്ല. അത് സമാധാനത്തിന് അത്യാവശ്യം വാങ്ങിക്കൊടുക്കണം. പലതന്നെ ചിട്ടപ്പെടുത്തണമെന്നു സുഷമപരമായി ജോലി നടത്താൻ വേണ്ട ചിട്ടയോടെ കൊടുക്കണം. അതിന് കെട്ടിപ്പിടൽ ചെയ്യാൻ പ്രാധാന്യം കൊടുത്തുകൊണ്ട് ഒരു മനോഹര നടത്തം നടത്തണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെ സമരരംഗത്തിലെ എല്ലാ പരിപാടികളിലും ഉപയോഗിക്കണമെന്നും സഹകരിക്കുന്നവർക്കുണ്ട്.

ചോദ്യം: സമാധാനത്തോടു സഹകരിച്ചുള്ള പരിപാടിയെക്കുറിച്ച് നാട്ടുപ്പിൻ വരുത്തണമെന്ന്, ഏതൊരു സംസ്ഥാനത്തും അങ്ങനെയൊരു പരിപാടി.

വകീൽ: വിജയ സമരകാലത്തു തൊട്ടാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു വിദ്രോഹത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ. കാര്യം? ഇപ്പോഴും വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മളിൽ നായൻപോലും വരികയോണ്ടാ. സ്രീകൃഷ്ണൻ പ്രകൃതിയും കളിക്കും സമാധാനത്തിൽ പെട്ടാൽ പക്ഷേപാൽ പ്രതികരിക്കും. തൊട്ടാ

വക്കീൽ:— സീട്ടാൻ നിവൃത്തിയൊട്ടാ നടുങ്ങിക്കൊട്ടേ. ബാപ്റ്റിസ്മത്തിലൂടെയോണ്ടീ റാടക്കുണ്ടെ മന്നം വരില്ല.

ദേവകി:— ഞാൻ ചെങ്ങോട്ടെന്നൊരു പാഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇനി പോട്ടോണ്ടിരിക്കണമ് ശമല്ല.

വക്കീൽ:— (ആലോചിച്ചു്) ഡിന്നെ, അതിനും പുറമെ മറ്റൊന്നും മൂതൽ ദൈവത്തോടുകൂടിയോട് താമസം ചെയ്യാൻ പാഞ്ഞിട്ടുണ്ടീ.

ദേവകി:— (ഞെട്ടി, വിചാരിക്കുകയുണ്ടാക്കി) അതെന്തിനേ?

വക്കീൽ:— കൊറച്ചുസായി സിനിക്കാ, ദൈവത്തോടുകൂടിയ്ക്കുൻ ഇല്ലാണ്ടെ കയ്യേണമെന്ന്. പണിയെടുത്ത് ഹിപി അണങ്ങും ജീവിക്കാൻ എന്ത് പണി. എടുക്കാനാകല്ല ഇ. യം. എസ്സു്. പായാൻ? അത് കഷ്ടത ശമല്ല.

ദേവകി:— (ആലോചിച്ചു്) പത്തുമണിക്കൂറു കലിക്കാനും തുടങ്ങിയ്ക്കു വരുന്നോണ്ടൊക്കെ കാപ്പിക്കൊക്കെ കൊടുക്കാനും ഒന്നും എന്തെന്നൊണ്ടായില്ല.

വക്കീൽ:— ഒന്നും അവിടത്തുകൂടാഞ്ഞിട്ടും ഈ ആവില്ലാണെന്നൊക്കെ പറ്റാൻ. അപമാനം കടമ എന്നാണു് ഇത് ആദ്യം മനസ്സിലാക്കൂ. സ്രീകുട്ടു് പ്രസവിക്കെ ഉപേക്ഷിപ്പു് മത്താക്കുന്നതെ കൈ ചേങ്ങാപ്പു് അത്ത് പോട്ടാലോ? എങ്ങനെയും ഈ ലോകം നടുക്കു്! കരുപാണാമ് ഇരിവു പണിക്കൊന്നും നയമില്ലാതെകേമാവില്ലേ? വെളുത്തതാമ് അലക്കൻ മോശല്ല എന്നാ

കഥ? എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാവും? മണ്ണാരിയങ്ങല്ലെ'വ
 ഞങ്ങളോട് കാരോരുത്തരും കാരോ ജോലിന് ബുദ്ധിത്
 ഈ.

ദേവകി:— ഞാൻ ഇവടേളളപ്പൊ കഴിഞ്ഞാലെ
 കൈ ചെയ്യാം. ദേഹെണ്ണത്തിനാളപ്രാച്യ സമുദായ
 പ്രവർത്തനം വേണാൻ വെട്ടുപോലും അറക്കാനു
 ല്യാ. നാളെ മുതൽ കോട്ടൽ അറക്കാനാവും ഇവടേ
 ഞാവില്ല.

വക്കീൽ:— കോട്ടയ്ക്കൊപ്പായിട്ട് ദേഹെണ്ണത്തിനെ
 നാളെ കിട്ടാൻ തന്നെ പ്രയാസം. വാല്യേക്കാരനൊക്കെ
 ണോ വെണ്ണിനൊക്കെക്കൊന്നൊ കഴിമുട്ടിച്ചുവെക്കും
 ച്ചാ അതിനും കോട്ടൽ വർണിപ്പു. ദേഹെയിട്ടുള്ള പലതം
 കഷ്ടമാകും. എന്റെ വടക്കും താമസിക്കും അ
 യീന്ന് വരും.

ദേവകി:— ചുരുക്കത്തിൽ ഞാൻ മരൊല്ലാം വേ
 ണാച്യ് അടുക്കുകൊട്ടാവണെന്നാ വന്നുകേട്ടത്, അല്ലേ?

വക്കീൽ:— കമ്പനികളിൽ വണിടുകണതും ബി
 ഡിതെക്കുന്നതും കൈ അരിമാനകരാണെങ്കിൽ അടു
 കളപ്പണിക്കൊന്നാ ഒരു കൊമ്പ്? വാല്യംമഹിളാശ്രമ
 ത്തിലും കൈ വെല്ലുപണിയല്ല, മറ്റൊരും തോട്ടിപ്പണി
 കൂടി വിളാത്തൊന്നികളാ. ചോദിച്ചുനോക്കും, ദേവകീ
 നരിക്കാട്ടിരിയോട്. 'ഡിഗ്നിറ്റി കാമ്പ്' ലേബർ
 ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കണേ. പിന്നെ, നിങ്ങളെ താഴിൽ
 കേന്ദ്രം തന്നെക്കൊണ്ട്. ഈ വക വണിക്കൊക്കെ ശമ്പള

രണ്ടാം ദൃശ്യം.

സ്ഥലം: ദേവകീയുടെ മന്ദിരം. സമയം: പകൽ. മൃതദേഹം.

[ദേവകി വിജയരാജവേഷത്തിൽ രണ്ടു പുണ്യം കൈകൾ വീശിക്കുന്നു. വാക്ത്രാചാര്യന്മാരോടൊത്ത് പാർവ്വതി യുവതി അത്.]

ദേവകി:— വെളുത്ത, ചാർച്ചി, നല്ല ഇരിപ്പു. ഞാനുണ്ടു് പോയത് പ്രപഞ്ചമെന്തെന്നോ?

വാക്ത്രാ:— (ദേവകിയുടെ മുഖത്തു കണ്ണു നട്ട്) മഹാ. ഇങ്ങനെയോ, ദേവകിയുടെ മുഖത്തിനോടൊത്ത് വാക്ത്രാ?

ദേവകി:— സാരം, നമുക്ക് കണ്ണു നട്ടു. (പ്ര. ജാതിയിൽ നിന്നു് കാഴ്ച കണ്ടു് ജാതിയിൽ ചേർന്നു, മറ്റൊരു ചേർന്നു) ഞാനുണ്ടു് പോയത് ഇതിൽ സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നുവെന്നു് വന്നു്.

വാക്ത്രാ:— മഹാ, ഇങ്ങനെയോ?

ദേവകി:— എന്തെന്നാണു്? ഞാനുണ്ടു് ഇങ്ങനെയെന്നു് പ്രപഞ്ചമെന്തെന്നു് സാരം. വിജയരാജവേഷത്തിൽ ചാർച്ചി, നല്ല ഇരിപ്പു. ഞാനുണ്ടു് പോയത് പ്രപഞ്ചമെന്തെന്നോ? (പ്ര. ജാതിയിൽ നിന്നു് കാഴ്ച കണ്ടു് ജാതിയിൽ ചേർന്നു, മറ്റൊരു ചേർന്നു) ഞാനുണ്ടു് പോയത് ഇതിൽ സൗകര്യം ലഭിക്കുന്നുവെന്നു് വന്നു്.

പാർവ്വതി:— എനിക്ക് മടിക്കുമെന്നല്ല. പാർവതീയെ
കണ്യാൾ ഞാൻ നല്ലേണമെന്നോണം പറയം.

ദേവകി:— ആരേയും കണ്ടാൽ ചോദ്യം വേണ്ടത്.

പാർവ്വതി:— ആ ദേവകി, ഞാൻ ഞാളിൽകേന്ദ്ര
ത്തിലേക്ക് നൂറുറപ്പിക പാർവതീയെ ചെല്ലുമ്പോഴോ? അതി
പ്പോ കിട്ടൂ അക്കാര്യം സിദ്ധിയില്ലെന്ന് എന്തിനാണ്?

ദേവകി:— ഓ, പാർവതീ. (പാർവ്വതിയോട്)
കോട്ടയിൽ പാർവതീ, വന്നു അപ്പോ പാർവതീയെ.

പാർവ്വതി:— ഏതാ അപ്പോയെന്ന് ഞാൻ ചോദി
ച്ചുപോയെന്നോടുകൂടി കൂടെ പാർവതീയെ വരുത്ത.

(പാർവ്വതി വന്നു. ദേവകി ചിന്താകലയാൽ,
ഇതിലൂടെ പാർവതീയെ വന്നു നോക്കി. മനോഹരമായ
പാർവതീ, നൂറുറപ്പിക പാർവതീയെ. അപ്പോ കിട്ടൂ അക്കാര്യം
വരുത്തി. കോട്ടയിൽ പാർവതീയെ വരുത്തി. കോട്ടയിൽ
വരുത്തി. കോട്ടയിൽ പാർവതീയെ വരുത്തി.)

ദേവകി:— പാർവതീയെ കണ്ടോ?

പാർവ്വതി:— ഓ, പാർവതീയെ കണ്ടു. എനി
ക്കു കണ്ടുവെന്നു പറയൂ.

ദേവകി:— അതാണ് പാർവതീയെ വന്നു. ആ
പാർവതീയെ പാർവതീ, അതാണ് പാർവതീയെ വന്നു.
പാർവതീയെ വന്നു.

പാർവ്വതി:— അതാണ് പാർവതീയെ വന്നു. പാർവതീ
യെ വന്നു. പാർവതീയെ വന്നു. പാർവതീയെ വന്നു.
പാർവതീയെ വന്നു.

മോഹി:— പാർത്ഥ! ഇവളെ കരണനെന്നയാത്ര വിചാരമുണ്ടോ? അതോ കണ്ണുക്കണ്ണുക്കൊണ്ട് എത്ര മൃതസ്തന്മാരോ മരിച്ച് മോശമാണ്? അതിനാലൊക്കെ ഞാൻ വല്ലാത്ത പാശാസമാണോ?

വേലിൽ:— രണ്ടും ഒരുപോലെയാ?

മോഹി:— ഉവേ, ഏതൊ വൃന്താസം? ഞാൻ കണ്ട വൃന്താസം കാണിണില്ല. (കണ്ണു ക്ലാപ്പി കണ്ടപ്പോൾ) പിന്നെയും ഞാൻ തൊഴിൽക്കേന്ദ്രങ്ങൾക്ക് ദുർഭാഗ്യകരമായൊരു ചെങ്കണ്ണു വായത്തം ചെങ്കണ്ണുണ്ട്. അതില്ലാത്ത കൈകളാണോ.

വേലിൽ:— ദുർഭാഗ്യകരമാ? അതും തൊഴിൽ കേന്ദ്രത്തിനോ? മറ്റ് തൊഴിലങ്ങൾക്ക് കൈകളൊക്കെ കേന്ദ്രത്തിന് കൈകളാൽ ഇവയൊക്കെ ഞാൻ തരില്ല.

മോഹി:— ഞാൻ പാശാസാത്ത് മരിക്കി എന്തൊരു മേൽപ്പടി കൊണ്ടു. ഇവിടെ കൈകളൊക്കെ കൈകൾ വെട്ട.

വേലിൽ:— എന്തൊരു രഹിതി? കാണാത്ത.

മോഹി:— ഇവ, കണ്ടെല്ല. (രഹിതി കൊടുത്തു)

വേലിൽ:— രഹിതി കിട്ടിയില്ല, ഇവിടെ എന്തൊരു ദുർഭാഗ്യം?

മോഹി:— എന്തിനാണ് മോശമാലോ! രഹിതി എന്തിനാൽ പണം കൊടുക്കണം?

വേലിൽ:— പണം കൊടുക്കുന്നു രഹിതി കിട്ടിയാ?

മോഹി:— അതൊന്നൊന്നാവാം. കൊടുത്താൽ വിശ്വാസകൊണ്ടല്ല രഹിതി തന്നെ?

വക്കീൽ:— അതാണ്? കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള, ഇതൊക്കെ ചികിത്സിച്ചിരുന്നെന്ന്. രോഗിനി ക്യാൻസർ ഉണ്ടായി.

ദോഷി:— അദ്ദേഹം എന്തൊരു വക്കീൽ? ഒരു വെറോഡ്യാനാ?

വക്കീൽ:— വാക്കു കൊടുക്കുന്നതെന്തെന്നു ഒരു ചോദ്യം ഉൾപ്പെടുത്തി ഇത് തക്കതാക്കണം. സാരിയോ, സംഭാവന കൊടുക്കുന്നതോ വോക്കു എന്ന് നല്ല പദ്ധതിയായിട്ടുണ്ട്, വോക്കുതന്നിട്ടു? എന്തെല്ലാം പദ്ധതികളാണു തയ്യാറാക്കുകയാണിന്ന് കേട്ടിട്ടുള്ളത്? ആ “സമാധി” യെക്കു പരിവർത്തനം? ഹെ? വാക്ക്: ഉള്ളൂ.

ദോഷി:— അങ്ങനെ ഒരു സാഹിത്യം കിട്ടിയ ഒരു പുസ്തകം! ആ പത്രക്കാരന് ന്യൂനതയുള്ള ഒരു തൊഴിലല്ലേ?

വക്കീൽ:— ആരെ ഏഴുനീക്കേണ്ടല്ലോ എന്നൊരു ചോദ്യം ഉണ്ടാകുമെന്നു വോക്കുണ്ടെന്ന്.

ദോഷി:— കിട്ടിയല്ലോ? പെട്ടെന്ന് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണോന്ന് എന്തു കാരണത്താലോ എന്താണു വാങ്ങാത്തത്?

വക്കീൽ:— എന്തൊക്കെ ഉള്ളതെന്താലും കേന്ദ്രത്തിന് കൊടുക്കുവാനായിട്ട് ഒന്നും എന്തൊരു ചോദ്യമുണ്ടു.

ദോഷി:— അതിൽ വെറുതാക്കിയതൊക്കെ എന്തെല്ലാം തെറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇവരെ വന്നതും അല്ല, പതിവായിട്ടും ഉറപ്പായിട്ടും സൂചിപ്പിക്കും വാങ്ങി കൊണ്ടുവരുന്നതും, അത് ഉണ്ടെന്നോ?

വർഷം: ഏപ്രിലിൽ അതാക്കൂടി
 പൂർണ്ണ നാലുവർഷക്കാലം ചിലവേഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുകയും
 അതിനുള്ള ചെലവുകൾ സംസ്ഥാനം

മോഷി:— ഇല്ലാത്ത സാക്ഷാത്സാത്തികനെന്ന
വിഷ് കിട്ടിയ അങ്ങനെയോ ഉള്ളപ്പോൾ കട്ടിലിലൂടെ? അ
തിൽപ്പോൾ അങ്ങനെയോ.

വക്കീൽ: എന്റെ കയ്യിൽ വന്നാ സ്വകാര്യമായ ഉപയോഗം കൊണ്ട് ഒന്നായി. അതിൽനിന്ന് ഒന്നൊട്ടു നൂറാം ഭാഗവും ഈ വക. ദുർവ്യാപനം ചെയ്യപ്പെടാത്ത അളവ് കൊണ്ട് ആ പാർട്ടിക്കു കയ്യിൽ വന്നു വരികയാണു് കേസെടുത്തു. അതുകൊണ്ട് പാർട്ടിക്കു പാവപ്പെട്ട കാര്യം

(பாஷ்பதி பூசைசெய்து, வணிகி கையாற்றுகிறது)

ചോദ്യത്തിന്:— ജി.ജെ. ഏതൊരു നമ്പർ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു കണ്ടാൽ അതിന്റെ താൽപ്പര്യം.

വക്കീൽ:— എടുത്തുകൊണ്ട് വന്ന് ഇവകോശമാക്കി പാഞ്ഞു കോരി തൂമ്പിലൂടെയൊക്കെന്ന് എഡിഷൻ സമ്മതിച്ചു. എന്റെ ഭാര്യെ പരിചരിക്കാൻ നിങ്ങളോട് നിങ്ങളുടെ സമാജനങ്ങൾ സംവാദമാക്കും വേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ ഇവയെ കഴിഞ്ഞുപോകും.

[illegible]

ജാതികളുടെ സമാജത്തിന്റെ ഉന്നതത വർദ്ധിച്ചു. ജനതയെ സമീപിച്ച് ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കും. ഇവയെ വാണിജ്യ ഇഷ്ടമേയ്ക്ക് ഞാൻ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഓരോരുത്തരും വാണിജ്യമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതല്ല, എനിക്ക്.

വെക്കിൻ:— രാജാജി, പ്രസംഗം. രാജാജിമാരെ ഞാൻ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത് കഴിഞ്ഞു കളഞ്ഞു. വിവിധ സമരങ്ങളിലും മിക്കവാറും ഉൾക്കൊള്ളിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ സ്ത്രീകളെ ചർച്ചയ്ക്കുവാനുള്ള സമയം വന്നു.

വാക്കിൻ:— സുഖമല്ല സമാജത്തിനും. ജനതയെ സ്ത്രീകളെ വാണിജ്യ ചർച്ചയ്ക്കുവാനും. ജനതയെ, വിവിധ സമരങ്ങളിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാനും. സമാജത്തിന്റെ ഉന്നതത വർദ്ധിച്ചു. ജനതയെ സമീപിച്ച് ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കും. ഇവയെ വാണിജ്യ ഇഷ്ടമേയ്ക്ക് ഞാൻ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഓരോരുത്തരും വാണിജ്യമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതല്ല, എനിക്ക്. രാജാജി, പ്രസംഗം. രാജാജിമാരെ ഞാൻ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത് കഴിഞ്ഞു കളഞ്ഞു. വിവിധ സമരങ്ങളിലും മിക്കവാറും ഉൾക്കൊള്ളിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ സ്ത്രീകളെ ചർച്ചയ്ക്കുവാനുള്ള സമയം വന്നു. സമാജത്തിന്റെ ഉന്നതത വർദ്ധിച്ചു. ജനതയെ സമീപിച്ച് ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കും. ഇവയെ വാണിജ്യ ഇഷ്ടമേയ്ക്ക് ഞാൻ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഓരോരുത്തരും വാണിജ്യമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതല്ല, എനിക്ക്. രാജാജി, പ്രസംഗം. രാജാജിമാരെ ഞാൻ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നത് കഴിഞ്ഞു കളഞ്ഞു. വിവിധ സമരങ്ങളിലും മിക്കവാറും ഉൾക്കൊള്ളിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ സ്ത്രീകളെ ചർച്ചയ്ക്കുവാനുള്ള സമയം വന്നു. സമാജത്തിന്റെ ഉന്നതത വർദ്ധിച്ചു. ജനതയെ സമീപിച്ച് ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കും. ഇവയെ വാണിജ്യ ഇഷ്ടമേയ്ക്ക് ഞാൻ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഓരോരുത്തരും വാണിജ്യമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതല്ല, എനിക്ക്.

വക്കീൽ:— സ്വതന്ത്രകുടുംബം! എന്തൊക്കെ ധനം വരുത്തിക്കൊള്ളാം. അതാ മേദം.

ചാപ്പുതി:— ഉത്തമം. പാതാലം, എന്തെങ്കിലും പാതാലം. പാതാലം വേദിക്കുകയും ഭീമൻതന്നെ എന്തിനും വേദം. പാതാലം, അതാണെന്നു കേൾക്കട്ടെ. (വക്കീൽ മിണ്ടുകയും തിടുന്നു) എന്താ? പാതാലം വേദം? എന്താ അതാ വേദം. (വേദം വേദം തുടങ്ങുന്നു)

ദേവകി:— വേദം. പാതാലം, വേദം. (വക്കീൽ മിണ്ടുകയും) അതാ വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം. പാതാലം വേദം വേദം വേദം വേദം.

വക്കീൽ:— തിടുന്നു.

ദേവകി:— എന്താ അതാ? വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം.

വക്കീൽ:— എന്താ വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം.

ദേവകി:— വേദം വേദം, വേദം. എന്തൊക്കെ വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം.

വക്കീൽ:— (വേദം വേദം വേദം) വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം.

ദേവകി:— അതാ വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം.

വക്കീൽ:— ഇനി മിണ്ടുക. വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം വേദം.

ചേവക:— നീച്ചയോ അരിയോന്ന്?

വക്കീൽ:— ഉയ്യ, സീച്ചാക്കി.

ചോദ്യം:— (സംസ്ഥാനം) കഷ്ടം ഇത്ര സ്റ്റേഷനിലേക്ക് എങ്ങനെ? എങ്ങനെ സ്റ്റേഷനിലേക്ക് തന്നെ.

വാക്കുകൾ:— ൧. . . . . മി . . . . . പ്രാ . . . . .

ചേവുക:— (കുടുംബീരിയാരംഗിക്കൊണ്ട്) ഇതാ വാദ്യ
 നീ, സ്ത്രീകൾ സംഭാവന, (ചെയ്തിറുളിക്കൊടുക്കുന്നു)
 ധാരാളമായി വാങ്ങണം

ကလေးတို့လည်း— ချစ်ကပ်!

[illegible]

സംഗീതം: ഈ ചെങ്കൽ കൊണ്ടുചെയ്തത് മീനാ
സംഗീതം: റിത്തമിക്സായും, ബോധാൽപ്പം വെട്ടിയും.

ചരസ്തുകി:— അതിന്റെ സമാധാനം കൈപ്പിൽ വന്നുവെന്നു.

(പ്രാബല്യം ചോദിക്കുന്നു, ചെങ്കിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട അദ്ധ്യക്ഷൻ.)

(附註)

ചാർച്ചി:— സിരസിത്തോ സിരസാപ്പൂക്കോ കൊടുത്താലത്തെ ദേവസ്വരൂപാരി ജന്മമലചിക്കാൻ വേണ്ട തക്കേറകം ദേവസേനകൾണ്ട്. ഇല്ലത്തുള്ളതൊക്കെ പിടിച്ച് പിടുപോക്കാൻ വേണ്ട സാമ്രാജ്യം പോന്നൊരു ഭരണത്തോടൊന്നെ പിടിക്കാൻ കുഴിഞ്ഞു വീശപോസോം. അതാഹിൻ കൊടുക്കും—അതാത് നമ്മളു ചെയ്യുന്നതാണ്. അപരമവസ്തുപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും അതാത്.

ദേവകി:— ഇല്ലത്തുനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടുപോന്നൊരു ഭരണസേന തൊട്ടിൽകേന്ദ്രത്തിൽ ചേക്കും. ചങ്ങിയെത്തുടർപ്പിപ്പിക്കാൻ വേണ്ട കഴിവുണ്ടാക്കാൻ വിന്നാ ദേവലാക്കം ഒരു അരാവില്ല. അവളെ കൊണ്ടുപോയാൻ നമ്മളുചെയ്യേണ്ട പോരുന്നവണ്ണം.

ചാർച്ചി:— അതേ—സകൽ നമ്മളുത്തരനെ പോന്നൊ. അതിന്നു ദേവകിക്ക് അനാദിയന്തരാജി ആക്കു ഭരണപ്പുറം. അതിനെത്തന്നെ നല്ലത്. ഒരു കാലം കൊണ്ടു പോവാം.

ദേവകി:— അങ്ങനെയൊന്നിക്ക് തയ്യാറായി ഇവടെ വരാം.

ചാർച്ചി:— വരിൽ വല്ല തടസ്സമാക്കെപറഞ്ഞു ന്നു വരാം.

ദേവകി:— ആ, അത് അന്നം നിമിത്തമേല്ല. ദേവസേനാ ആചാര്യന് രക്ഷിതാണിട്ടുണ്ട് നമ്മുടെ രക്ഷിക്കാൻവരുത്ത കരുതപ്പോണം. അത് വിവേചനാ ന്നുള്ള സഹതന്ത്രത്തിൽവേണ്ടി ഏതെങ്കിലും വെച്ചുണ്ടാം അതാൻ തയ്യാറാക്കും. പിന്നെ, ഒരു കാലത്ത് വാ

പുനീ: ഏതു പണക്കാരനാണാലും ശരി ക്രമദ്രോഹനാലാലും ശരി, അയാളുടെ അടിമിയിട്ട് ജീവിക്കാൻ ഇത് എനിക്ക് സാധ്യമല്ല—അത് തീർച്ചയാണ്. അധികം നിർദ്വേഷിച്ചാ അവാകിനും വക്കീലിനും വിട്ട് അയാൾക്ക് സമാനത്തോടും കൊണ്ടുപോയം.

പാർട്ടി:— മർത്താക്കന്മാരിൽനിന്ന് മാത്രമാണ് അകുണ പോന്താൻ ഇത്രയും നമ്മുടെ ആദർശം; സമനിലയിൽ സമാനതയുടേതാകട്ടെ അവരൊന്നിച്ചു ജീവിക്കാൻ ഇതാണ്. ഒരു നിവൃത്തിക്കുണ്ടെങ്കിൽ അന്യോന്യം പരകുലക്കുണ്ടെ അത് സാധിക്കാൻ നോക്കണം. തന്റെ സാധ്യമല്ലാത്ത അവസാനത്തോടു പ്രദേശംഗിതം ഉണ്ടെന്നും മർത്താവിനെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോന്നാലുണ്ടെ മെലിഷ്യത്തു നല്ലൊന്നും ആലോചിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാവൂ. പോന്നത് പിന്നെ പശ്ചാത്തപിക്കാൻ എടുവയത്തമത്. അത് നല്ലൊന്നും കെട്ടിട്ട് വേണം. അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് രക്ഷനേടാൻ എന്തുതന്നെ സാഹസം പ്രവർത്തിച്ചാലും മാധികാവില്ല. ഗുണഭോജങ്ങളാലോചിച്ചു വേണമെന്നുള്ള-

ദേവകി:— ഇതിന്റെ അർത്ഥം ഞാൻ നല്ലൊന്നും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. കറച്ചുകാലായിട്ട് എങ്ങനെ ഇങ്ങനെയ്തെ ചിന്തിപ്പിക്കാൻ ഇതാണ് ഈ വിഷയം. അതിന്റെ അവസാനം നാളെ കാലത്ത് അറിയാം. എന്തിനെ ആലോചിക്കാലും കാലത്ത് എടുക്കണമെന്ന് അറിയാതെ മറച്ചുവെക്കുക.

(കുട്ടൻ)

=====

രണ്ടാം അധ്യായം.

അമ്മ: വെളിക്കുളം മന്ത്രി.   അമ്മ: ചാവറയിലെ ആളുകൾ.

[നിരോധനം വരുത്തുന്നതിനായി വെളിക്കുളം മന്ത്രിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നതിനായി ചാവറയിലെ ആളുകൾ എത്തിയപ്പോൾ.]

വെളിക്കുളം മന്ത്രി:— ഇതൊന്നും വെളിക്കുളം മന്ത്രിയെക്കുറിച്ചാണ്.

ചാവറ:— അതെങ്ങനെയോ? വെളിക്കുളം മന്ത്രിയെക്കുറിച്ചാണ്.

വെളിക്കുളം മന്ത്രി:— എന്താണ്? കേൾക്കൂ.

ചാവറ:— അതെങ്ങനെയോ? വെളിക്കുളം മന്ത്രി.

വെളിക്കുളം മന്ത്രി:— എന്താണ്? എന്താണ്? ചാവറ:— അതെങ്ങനെയോ?

ചാവറ:— നിങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ചാവറ.

വെളിക്കുളം മന്ത്രി:— അതെങ്ങനെയോ? ചാവറ:— അതെങ്ങനെയോ? ചാവറ:— അതെങ്ങനെയോ? ചാവറ:— അതെങ്ങനെയോ?

ചാവറ:— ഇതെങ്ങനെയോ? ചാവറ:— അതെങ്ങനെയോ? ചാവറ:— അതെങ്ങനെയോ? ചാവറ:— അതെങ്ങനെയോ?

വക്കീൽ:— ചവണക്കോട്ടുമാളാ വിശേഷധാന്നം വാങ്ങിയു. മുൻസിപ്പിളിന്റെ വീട്ടിലുവേണ്ട സമുഹാരംഭത്തിന്റെ കൈപ്പത്രസംഗ്രഹം കേൾക്കാനൊരുക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെയുള്ള നല്ല കാര്യങ്ങളിലൊക്കെയും ഞാനൊന്നും ചവറാട്ടു, വനരംഭമല്ല.

ദേവകി:— അങ്ങനെയൊന്നും, അതേത്തരംകൂടി വേണ്ട.

വക്കീൽ:— ഉവേ, എന്തിനാത്?

ദേവകി:— അവിടുത്തെ കോസേലാ സിംഹസഭയ്ക്കു സിദ്ധപ്പെട്ടതൊക്കെ വാല്യമാൽ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. വേഗം ചെയ്ത് കയ്യടക്കണം. ദേവസേന എഴുതിട്ടുണ്ട്.

വക്കീൽ:— അതിനില്ലെന്തെങ്കിലും ചെയ്യാം?

ദേവകി:— പോയി കൈപ്പെടുത്തണം, അതെന്നു.

വക്കീൽ:— സിംഹസഭയ്ക്കു സിദ്ധപ്പെട്ടതൊക്കെ കൈക്കൊണ്ടാത് ശ്രോണല്ല; ആ കട്ടിപ്പട്ടാണു കൈക്കൊണ്ടാ കൈക്കൊണ്ടാണു കൊടുക്കുന്ന കൈപ്പെട്ടിന്റെ വീട്ടിലൊക്കെ ഇത്തിരി വെണ്ടമേ. മിഥ്യവ്രതികളെന്നു പലം കൊഴുപ്പോണ്ട്.

ദേവകി:— കൊഴുപ്പുണ്ടാകുമ്പോൾ, ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കിയെടുക്കി, ദേവസേനാ തക്കിയുമാൽ അങ്ങുത് അങ്ങേ അതൊന്നു കൈക്കൊണ്ടാ വീട്ടിലൊക്കെ കൈപ്പെട്ടിന്റെ വീട്ടിലൊക്കെ.

വക്കീൽ:— അങ്ങനെയൊക്കെ, പിന്നെ ആരെ? ആ പാവുതിയാലും, അല്ലേ?

ദേവകി:— അതേ, പാവുതിയെന്നു.

വക്കീൽ:— ആകുന്നതൊക്കെ വീട്ടിലൊക്കെയോ? എന്തൊക്കെ? അതിലൊക്കെയും വേണ്ട?

ദേവകി:— ഞങ്ങളുടെയെന്ന് ദേവസേന കൂട്ടി കൊണ്ട് പോം. നാളെ നന്നെ.

വക്കീൽ:— നിങ്ങളുടെ ചെമ്പറത്താൽ കൂടെയെ പോവാൻ അതിനൊന്നു ജ്ഞാനമോ?

ദേവകി:— ധനമല്ല. അതൊന്നെല്ലാ ഞങ്ങൾക്കൊരുമുണ്ട്. സ്വന്തമുള്ള സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദേവസേന ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു പോം.

വക്കീൽ:— പോവാൻ ചെക്ക്, ഏതൊക്കെ? എന്തൊക്കെ അതിനെ പാറ്റിക്കാം, അതൊ ചെക്ക് നടുത്താൽ അതൊ പലതും ചേർന്നുപോയിക്കാൽ.

ദേവകി:— അതിനെപ്പറ്റി ഞങ്ങളോടൊന്നിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചെക്കൊന്നുണ്ടാവില്ല, കൊഴിയിൽ കേന്ദ്രത്തിൽ അടങ്ങിപ്പോകും.

വക്കീൽ:— ഇല്ലത്തുണ്ടാകെ സമയപ്പോഴെ ഒരു ചെക്കുകിട്ടാവിനെ കണ്ടുപോകാൻ ചെക്കുകൊണ്ടുപോകുന്നൊക്കെ കേന്ദ്രവാൻ വഴിയിൽ. ഇവടത്തെ സ്ഥിതിക്ക് അതൊക്കെ പോവാൻ. ഇതു പാറ്റിക്കെപ്പോലെല്ലാ ചെക്കു അതു വാകും.

ദേവകി:— ഒരു സാധുക്കളേ നമുക്കത്ത് ന്നു രണ്ടിടത്തു നിൽക്കുകയല്ലാത്ത, അല്ലേ? എന്തിനാലാണല്ല, അതിനാൽ.

വക്കീൽ:— അതിനാൽ! ഒരു ചെക്കുകിട്ടാവിനെ പറ്റാത്ത ചാട്ടമെങ്കിലും ചെക്കുകിട്ടാക്കുന്നതല്ല, നിങ്ങളെ അതിനാൽ! കടം ഇവയൊക്കെ മറ്റൊരു പാ

വഷീൽ:— (കൈപിടിച്ച്) ഊനത്തി, ഖുവോ കേസുത്തിലേക്ക് ഏന്റെ സമ്മതപത്രം! ഏസാ മണോണലോ, എ പൂരിച്ചാരോ, മലക്കുള്ളതേ പോക്ക്!

മേലുക:— (പെട്ടെന്ന് കൈ തട്ടിയിൽ സമ്മത തോടും മോശ്യത്തോടുകൂടി) പൂരിച്ചാരോ! ഊനത്തി! ഹോ? നിങ്ങളെ പൂർണ്ണമാണോ? സമാന്തര പൂർണ്ണമാണോ നിങ്ങളെ സ്ത്രീകളോടും മത്തകയാണല്ലോ? പൂരിച്ചാരോ! ഊനത്തി! (പൂർണ്ണ ചരട്ട പൊട്ടിച്ച്) നാൻ പൂരിച്ചാരിയായാൻ വരുമ്പോൾ ഉറപ്പായി കൊടുമ്പോൾ—(മുഖത്തോട് ചവിട്ടെറിഞ്ഞ് പോകുന്നു)

(കുത്ൻ)

विषय: अ. वि. वि.

സ്ഥലം: ചന്ദ്രമൗലിപ്പള്ളി പട്ടണം, തൃശ്ശൂർ. തീയതി: 2024.08.15

[illegible]

അപ്രകാരം:— സാമൂ. സാമൂ.യെ സമയത്തു? ഇവ
 ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയാൻ. (സാമ. പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ
 സമയത്തെ ചർച്ചകൾക്കു കാരണമായി.)

ചരിത്രം: നാലാം — ആറാം നൂറ്റാണ്ട് വരെയുള്ള ചരിത്രം
നാലാം നൂറ്റാണ്ട് വരെ

അപ്രകാരം:— വേലയ്ക്കു ൧൨.1500 രൂപയോളമുള്ളതും, മിസ്റ്റർസി ഉടമസ്ഥനായിട്ടുള്ളതും.

അമ: അമ്മ:— നമ്മളോടൊന്നിച്ച് ഇവിടെയിരിക്കാൻ
 ഞാൻ സമ്മതിച്ചു (ഇരിക്കുന്നു) പ്ലോയിലെഴുതിയതൊന്നോടൊത്ത്.
 (പാർപ്പിടം ദേവകിയും ഒരു വശത്തുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു.)
 മറ്റൊരാളെങ്കിലും കൂടിച്ച് വല്ലാതെ കഴിച്ച് കളയുക
 സാധ്യമാണ്. പോകാൻ, കട്ടാ?

അപ്രകാരം:— പേരുന്നടങ്ങിനിന്നു അതിനൊന്നാം
 സമയം അടങ്ങിപ്പോകുന്നു. അന്നു നാളെക്കാര്യം വന്നിട്ടു. അന്നു

അപ്സരൻ:— മരകട്ടരായം വന്നില്ലാ സ്വേദ, അ
മ്മ?

അമ്മ: അമ്മ:— ഇല്ല. തേളി മരുന്നാ ഉള്ളതല്ല വ
ന്നത് പറഞ്ഞതല്ലിട്ട്. നാലരക്ക രാമിപ്പല പരന്നത്
പറഞ്ഞതാണ്. ഇന്നരാന്റെ ചാക്കത്തു ഇന്നലെ അറയിൽ
വെച്ചതല്ല.

അപ്സരൻ:— പൊക്കെ ആർക്കു കൈമാറ്റം
കൊണ്ടാവും. സകലതെ കന്ന വന്നാക്കിത്തീർന്നതല്ല.
ഇവകൊണ്ടും വാമില്ലാക്കെ ആരുമില്ല.

അമ്മ: അമ്മ:— ഏതൊക്കെത്തന്നെപാവില്ലേ.
അർക്കു കടന്നാ വെട്ടും തുടർച്ചയായോ വെട്ടും.

അപ്സരൻ:— വാമിയാനോളം വാമില്ലതും കൊ
ല്ലാക്കൊട്ടില്ലേ?

അമ്മ: അമ്മ:— ഇപ്പോത്തന്നെ കൂട്ടാതെ വാ
ക്കൊള്ളാം. ഇവി കളിപ്പാടുന്നാ. നേരെ ശ്രദ്ധ,
അമ്മ ഉള്ളാവിടിക്കൂടെ. (പോകുന്നു)

അപ്സരൻ:— പറഞ്ഞാടാ, പറഞ്ഞാടൻപ്രയത്നം?

പറഞ്ഞാടൻ:— (അണിയറയിൽ) വാ. അമ്മ
കൂടെയ്ക്കു കളിപ്പൊക്കു അപ്പോത്ത.

അപ്സരൻ:— ആ ശബ്ദം എഴുപ്പിച്ചില്ലേ തെരു
മുണ്ട കൊടം?

വ. (അണിയറയിൽ) രണ്ടുകൊക്കെത്തന്നെ
വെക്കൊണ്ടു വെക്കൊണ്ടു.

സ്റ്റീക്കർ കയ്യിൽനിന്നു കിട്ടിയ മതിയായില്ലേ? എന്റെ കയ്യിന്നും കിട്ടുമെന്നോ?

ചാപ്പുതി:— അങ്ങനാൽ അടി പൂർണ്ണമാണ്. ദേവസേനാകൊണ്ടേ അങ്ങനെയ് പോവൂ. അതിനാ അങ്ങനെയ് വന്നുവെന്നാണ്.

അപ്പോൾ:— എന്നാ അത് തരാവില്ല. തൊണ്ടിലിരിക്കുന്ന പെട്ടുകാഞ്ഞെ വെട്ടിയിട്ടു കൊണ്ടോയോ? അത്രയൊന്നും ഇവടെ.

ദേവകി:— നാളെ എന്തായാലും ദേവസേന ആരും എവടെയെങ്കിലും തുടർച്ചയായ് ആകെ കൊടുത്തു കാരം ഒഴിക്കാനല്ലെ വെട്ടിയിട്ടുള്ളത്? അത് അങ്ങനെയെങ്കിലും പോയെന്നുവെട്ട. ഇവടെ കാരം വെട്ടാനല്ലെങ്കിൽ വെട്ടിയിട്ടു?

അപ്പോൾ:— കൊടുക്കാൻ നിശ്ചയിക്കുന്നതൊന്നും കൊണ്ടുവാൻ പാടില്ലാത്ത പരമാണ്.

ദേവസേന:— ഇങ്ങനെ കൊടുക്കുന്നത് എനിക്ക് സമ്മതല്ല. ഞാനെങ്കിലും വേണ്ടി എന്റെ പാട്ടു നോക്കിക്കൊള്ളാം.

അപ്പോൾ:— നെന്റെ സമ്മതം നോക്കണം. അത്രയൊന്നും ഇവടെ അകത്തേക്ക് പോയെന്നല്ലെ പരമാണ്.

ദേവസേന:— എന്നെ ബാധിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എന്റെ സമ്മതം നോക്കേണ്ടതല്ല. ആകെങ്കിലും വെട്ടിയിട്ടുകൊടുക്കാനെന്നും തരാവില്ല. അകത്തേക്കല്ലെ വെട്ടാനെന്നോ പോണ്. നടുക്കു പാർത്തി! നോക്കു പോയ്.

അപ്ഫൻ:— എന്താ കാണണോ? റിക്കപടെ,
ചെങ്കിണേ.

ദേവകി:— മാറ്റ അങ്ങട്. തട്ടക്കാൻ വരാം? ത
നേരടല്ലൊണ്ടെ തെറ്റട കാട്ടണ്ട. അതാ നല്ലത്.

അമ: അമ്മ:— ഇത്ര വല്ലെ, ചെങ്കടാങ്ങാട്ടായ്യാർ.
ഇനി എന്താചേണ്ടൻറീശ്വരാ.

പാപ്പുതി:— മന്നം ചേണ്ട. ദേവസേന ഞങ്ങളെ
കൂടെ പോന്നോട്ടെ. അതിനെ തട്ടക്കാഞ്ഞാ മതി. (ദേവ
സേനയോടു) വത്ര. നോക്ക് പോവ്. (മൂന്നാളും ചേർ
വാൻ മാറിക്കുന്നു)

അപ്ഫൻ:— നൊന്നോട്ടല്ലേ ചരഞ്ഞേ, പോവാൻ
പാടില്ലാന്ന്? അവടെനിക്ക്. (ദേവസേനയെ കൈ
പിടിക്കുന്നു)

ദേവസേന— കയ്യ് വിട്ട. (കുതറി വിടുവിയ്ക്കുന്നു)

പാപ്പുതി:— (ദേവസേനയെ മാറ്റിനിർത്തി) അങ്ങ
ട് മാറ്റിനിന്നോട്ടു മത്യാദേവ്. അതാ നല്ലത്. ചെങ്ങ
കിടാങ്ങളെ പണത്തിന്റേചേണ്ടി വിടണം. ഏനിട്ട്
ചേർ ചെങ്കൊടാനം. ഇക്കൊക്കെ ആരും മനസ്സിലാ
ക്കില്ലാന്നിരിക്കണമോ? ദേവസേനക്ക് അമ്മേ അച്ഛ
നും ഇല്ലാച്ചിട്ട് പണത്തിന്റേചേണ്ടി അതിന്റെ ജീവിതം
പാഴാക്കൂ ആരും ചോദിച്ചാൽല്ലാന്ന് നിമിട്ടു, അല്ലേ
മത്യാദേവ് മനുഷ്യസ്നേഹംല്ലാത്ത ഈ വക കാടത്തങ്ങളു
കാട്ടാൻ നാണമല്ലോ. വല്ലെ പരിഷ്കാരംല്ലാത്രെ പരിഷ്കാ
രി! കഴിഞ്ഞതൊക്കെക്കഴിഞ്ഞു. ഇനി അത്രമേൽക്ക
വന്നാ അതിന്റേക്കേണ്ട. നോക്ക പോവ്.

അപ്രകാരം:— നീണ്ടുകി എന്റെ ഗുണഭോജിക്കാൻ.

[അപ്രകാരംനമ്പൂരി ചാപ്പതിലെ മാറ്റി ദേവസേനയെ വീക്ഷിക്കാൻ നോക്കുന്നു. ചാപ്പതി: “ഉദ്യോഗ” എന്ന പദത്തെ ഉന്തിയിട്ട് എല്ലാ വർഷം പാകുന്നു.]

(കുട്ടൻ)

നിങ്ങൾ വായിച്ചുവോ?

- 1 ഉഷസ്സ്
കേശവദേവിന്റെ ചെറുകഥാസമാഹാരം 1-4-
- 2 പ്രതികാരദേവത
(അഷിത്തം) 0-4-
- 3 ആഗസ്റ്റ് പതിനഞ്ച്
പദ്യേരി (തുളുൽ) 0-4-
- 4 കണ്ണീർമൊഴി. (കെ. എം. സി) 0-4-

അച്ചടിയിൽ

1. പ്രേമ്ജി പാട്ടനം,
(മലയ്ജി) 0-4-
2. മെനനഗാനം " 0 12-
3. പോരവഴി.
(വി. ടി. യുടെ ചെറുകഥകൾ) 0 12-

ആവശ്യപ്പെടുക:-

യോഗക്ഷേമം ലിമിറ്റഡ്,
തൃശ്ശിവപേരൂർ.